

ഡോ.കെ.ദാസ്തരൻനായർ

പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ

4

Dr. K. Bhaskaran Nair,
Museum Bain's Compound,
Trivandrum-1. (Tel: 5083)

പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ

(Malayalam)

Prakrithipadangal-II

Science

By Dr. K. BHASKARAN NAIR

First Published January 1971

PRINTED AT INDIA PRESS, KOTTAYAM

Price Rs. 1-50

Copyright

Dr. K. Bhaskaran Nair

Publishers:

Sahitya Pravarthaka Co-operative

Society Ltd., Kottayam, Kerala State, India

Sales Department:

NATIONAL BOOK STALL

KOTTAYAM - TRIVANDRUM - ERNAKULAM - TRICHUR

PALGHAT - CANNANORE - QUILON - KOZHIKODE

പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ

(രണ്ടാം ഭാഗം)

ഡോ. കെ. അസൂകരൻനായർ

പ്രസാധകന്മാർ
സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം

നാഷണൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം

വില ക. 1.50

ഡോ. കെ. ഭാസ്കരൻനായരുടെ

കൃതികൾ

ശാസ്ത്രദീപിക
ഉപഹാരം
ചിന്താതീർത്ഥം
താരാപഥം
ദൈവനീതിക്കു ഭാഷിണ്യമില്ല
കലയും കാലവും
ധന്യവാദം
ഏതു മാഗ്ഗം
സംസ്കാരലോചനം
പുതുമയുടെ ലോകം
ഓഫ് വീഡെർ സേഫൻ
പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ

ഉള്ളടക്കം

1. വേഷാമ്പൽ
2. നക്ഷത്രം
3. പറങ്കിപ്പടക്കപ്പൽ
4. കണവ അഥവാ കടലിലെ മഷികുപ്പി
5. ഒട്ടകപ്പക്ഷി
6. കടൽപേന
7. ചൊറി
8. മത്സ്യവാത്സല്യം
9. മൂനിഞ്ഞു്
10. കപ്പൽതുരപ്പൻ
11. മുളുൻതേങ്ങ അല്ലെങ്കിൽ മൂര
12. കടൽക്കുതിര
13. കടൽവെള്ളരിക്ക
14. വാവൽ വഴിയറിയുന്നതു്

1. വേഷാമ്പൽ

പണ്ടു് ഒരു കൃഷിക്കാരൻ പാടത്തു് ഉഴുകൊണ്ടു നില്ക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ വളരെ നേരത്തെ വേല തുടങ്ങിയതാണു്. വെയിലുറച്ചു. നേരം ഉച്ചയായി. എന്നിട്ടും ജോലി തീർന്നില്ല. കാളകൾ മുതുകു വളച്ചു് നകത്തിന്മേൽ ചുമലു ഞെരിച്ചു് വാലും ചുരുട്ടിയാട്ടി നടക്കുകയാണു്. അവയുടെ വായിൽനിന്നു് നരയും പതയും വരുന്നുണ്ടു്. കൃഷിക്കാരൻ തിരക്കുകൂട്ടി. ചില ശബ്ദങ്ങളൊക്കെ പുറപ്പെടുവിച്ചു. വടികൊണ്ടു് അവയുടെ പുറം പൊളിച്ചുനോക്കി. എന്നിട്ടും അവയ്ക്കു് വേഗം കൂടിയില്ല. എന്താണു് ചെയ്യുക? ഉഴവു് അന്നുതന്നെ തീർന്നില്ലെങ്കിൽ കഴപ്പാകും. അടുത്തദിവസം വിതയ്ക്കണം. ഒരുവിൽ അയാൾക്കു ക്ഷമകെട്ടു. ദാഹം സഹിക്കവയ്യ. കാളകളെ പാടത്തു് നകത്തിൻകീഴിൽ നിർത്തിയിട്ടു് അയാൾ അടുത്തൊരു വീട്ടിൽ പോയി കുറെ വെള്ളംകോരി കുടിച്ചു. തണലത്തിരുന്നു് അല്പമൊന്നു വിശ്രമിച്ചശേഷം ജോലി തുടരുവാൻ അയാൾ പാടത്തു് ചെന്നു.

എന്തൊരത്ഭുതം! അവിടെ കാളയുമില്ല, കലപ്പയ്യുമില്ല. വിശാലമായ പാടത്തു് നാലുചുറ്റും നോക്കി. ഒരിടത്തും കാണാനില്ല. കുറെ അകലെ ജോലിചെയ്യുകൊണ്ടു നിന്നവരോടു ചോദിച്ചിട്ടു് ആരും കണ്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ആരോ തന്നെ കളിപ്പിക്കുകയാണെന്നു വിചാ

രിച്ചു അയാൾക്കു കോപവും വന്നു. ശപിച്ചുകൊണ്ടു് അയാൾ ആ പാടത്തു ചുറ്റിനടന്നു. അങ്ങനെ നടന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്നു് കണ്ണിൽ ഇരുട്ടുകയറുന്നതുപോലെ തോന്നി. അയാൾ രണ്ടുകൈകൊണ്ടും കണ്ണുതിരുമ്മി മിഴിച്ചുനോക്കി. അപ്പോൾ, അത്ഭുതമെന്നേ പറയാനുള്ള, സ്ഥലമെല്ലാം ആകപ്പാടെ മാറിയിരിക്കുന്നതായിട്ടാണു കണ്ടതു്. ആരോ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടു്. കാളയുടെ കാഴ്ച ചോദിക്കാമെന്നു കരുതി അയാൾ അടുത്തുചെന്നു.

അതൊരു വനദേവതയായിരുന്നു. മുഖം കോപം കൊണ്ടു ചുമന്നിരിക്കുന്നു. കണ്ണിൽനിന്നു് തീപ്പൊരി പാറുന്നുണ്ടു്. കുറച്ചൊരു പേടി തോന്നിയെങ്കിലും കൃഷിക്കാരൻ ധൈര്യംപൂണ്ടു ചോദിച്ചു:

“എന്റെ കാളും കലപ്പും കണ്ടോ?”

വനദേവത:-കണ്ടു. ഞാൻതന്നെയാണു് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നതു്.

കൃഷിക്കാരൻ:-എന്തിനു്? കാള എന്തെന്താണു്. ഉഴവു് പകുതിയേ ആയിട്ടുള്ളു. ഇതു് വലിയ അക്രമം തന്നെ.

വനദേവത:-അക്രമമോ? നീ ചെയ്തതോ?

കൃഷിക്കാരൻ:-ഞാനെന്തു ചെയ്തു? എടാ പാടേ! അവനവന്റെ തൊഴിലു നോക്കുന്നതും കുറ്റമായോ?

വനദേവത:-ദ്രോഹീ! നിന്നെപ്പോലെ വിശപ്പും ദാഹവുമുള്ള ആ സാധുജന്തുക്കളെ ഉച്ചാവധിയിലത്തു് നുകത്തിൻകീഴിൽ നിർത്തിയിട്ടല്ലേ നീ പോയിവെള്ളം കുടിച്ചതു്?

കൃഷിക്കാരൻ:-അതിനിപ്പോഴെന്തുവേണം? വേഗം എന്റെ കാളും കലപ്പും തരുന്നോ? എന്നിങ്ങ നേരമില്ല.

വനദേവത:-കരുണയില്ലാത്തവനേ! നിനക്കു കോപംവരുന്നു, അല്ലേ? ശരി, ഇതാ നിന്റെ കലപ്പ. നീ അതു് എന്നും തലയിൽ ചുമന്നുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഒരു പക്ഷിയായിത്തീരട്ടെ. നിനക്കു് ഒരിക്കലും വെള്ളം കുടിക്കാൻ ഇടവരികയില്ല. നിന്റെ കൊക്കിനു താഴെ ഒരു ദ്വാരമുണ്ടായിരിക്കും.

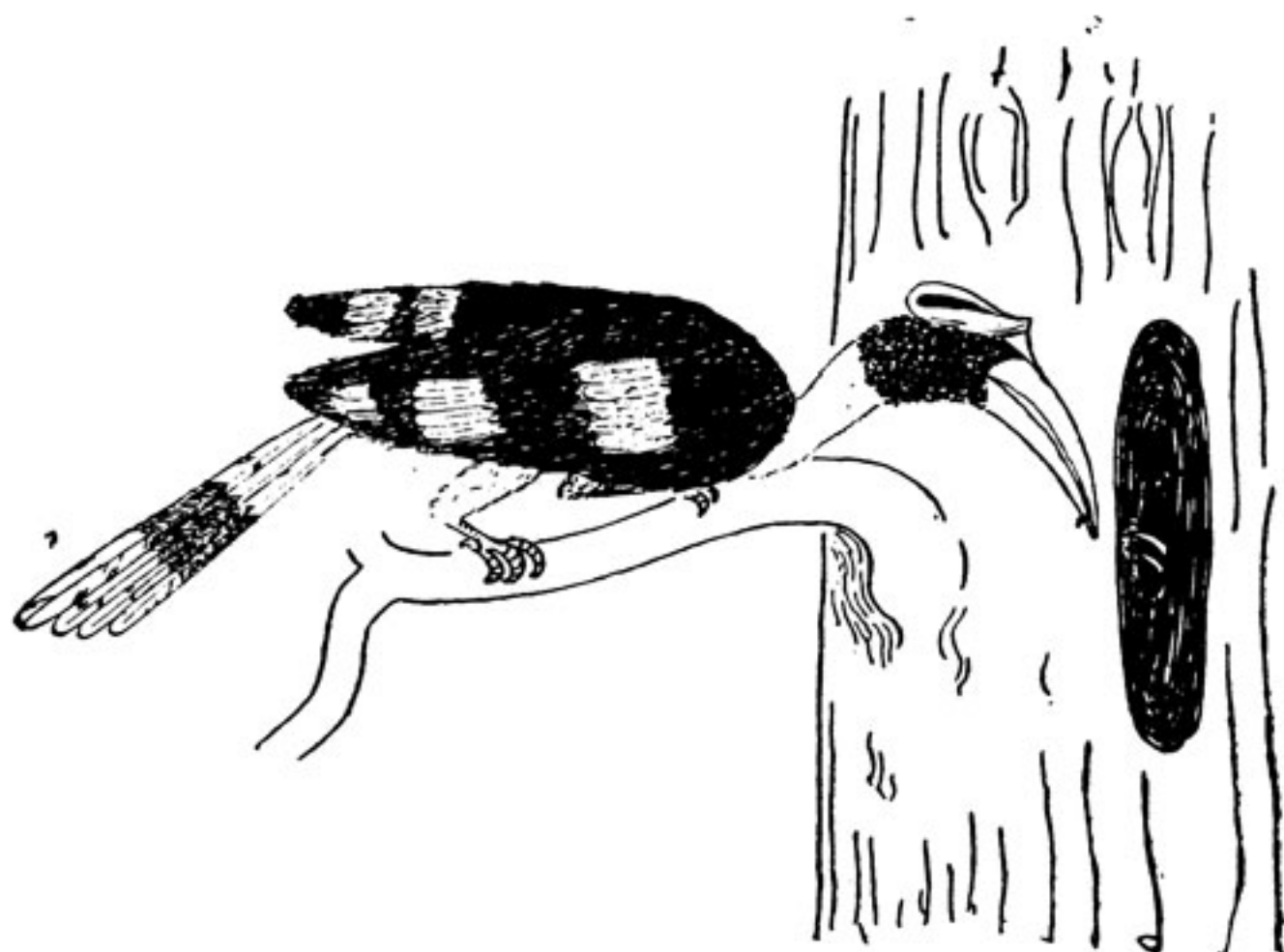
കൃഷിക്കാരൻ സ്തംഭിച്ചുപോയി. വനദേവതമാരുടെ ശാപത്തിനു് അഴിവില്ലെന്നു് അയാൾക്കറിയാമായിരുന്നു. താൻ ചെയ്ത ക്രൂരകൃത്യത്തിന്റെ ഗൗരവം അപ്പോഴാണ് അയാൾക്കു മനസ്സിലായതു്. അയാൾ വനദേവതയുടെ കാല്പൽ വീണു.

കൃഷിക്കാരൻ:- (കരഞ്ഞുകൊണ്ടു്) അയ്യോ! രക്ഷിക്കണം! എന്തെങ്കിലും ഒരു ഒഴികഴിവു് പറഞ്ഞുതരണം!

വനദേവത:-ശരി. ധൂപെയ്യുമ്പോൾ കൊക്കു് മേലോട്ടുപിടിച്ചു് നീ ദാഹം തീർത്തുകൊള്ളുക.

ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് വനദേവത മറഞ്ഞു. കരുണയില്ലാത്ത ഈ കൃഷിക്കാരനാണ് വേഷാമ്പൽ എന്ന പക്ഷിയായിത്തീർന്നതു്. അന്നു് ആ നട്ടുച്ചനേരത്തു് പാടത്തുവെച്ചു ചെയ്ത പാപത്തിന്റെ ഫലം അവൻ അനുഭവിക്കുന്നു.

ചിത്രം നോക്കുക. ഇതാണു വേഷാമ്പൽ. ഒരു കായയുടെ ഇരട്ടി വലിപ്പം കാണാം. കൊക്കും തലയും വളരെ വിചിത്രമാണു്. തലയ്ക്കു മീതെയുള്ള സാധനം കണ്ടാൽ കലപ്പയുടെ കൊഴു ആണെന്നേ തോന്നുകയുള്ളു. കൊക്കിനു് വണ്ണവും നീളവും വളരെയുണ്ടു്. അതു് തുറന്നു് അടയ്ക്കുമ്പോഴുള്ള ശബ്ദം വളരെ ദൂരെ കേൾക്കാം. മേൽകൊക്കിന്റെയും കീഴ്കൊക്കിന്റെയും തുമ്പല്ലാതെ

വേഴാമ്പൽ

ബാക്കിഭാഗം ചേർന്ന് അടുക്കുകയില്ല. ഇരയെ തുന്ദുകൊണ്ടു കൊത്തിയെടുത്തു മേലോട്ടൊറിഞ്ഞു വാപൊളിച്ചു തൊണ്ടയിലാക്കുകയാണ് അതിന്റെ പതിവ്. കൊക്കും തലയ്ക്കുമീതെമുള്ള 'കൊഴു'വും മഞ്ഞനിറമാണ്. അരീരും ഇളംകുറുപ്പ്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് വെളുപ്പുണ്ട്.

കൊക്കുകൊണ്ടുള്ള കോലടിക്കു പുറമേ, മറ്റു പക്ഷികളുപോലെ വേഴാമ്പലും കരയാറുണ്ട്. ഈ ശബ്ദം ഒരു മൈൽ ചുറ്റുപാടും കേൾക്കുമെന്നു പറയുന്നു. ഭാര്യയും ഭർത്താവും ഒരുമിച്ചാണ് നടപ്പ്. ചിലപ്പോൾ മൂന്നും നാലും ദമ്പതികളെ ഒരു സംഘമായി കാണാം. കിഴക്കൻ ദിക്കുകളിൽ പുഴകളോടുടുത്തുള്ള കാട്ടിലാണ് അവയുടെ താമസം.

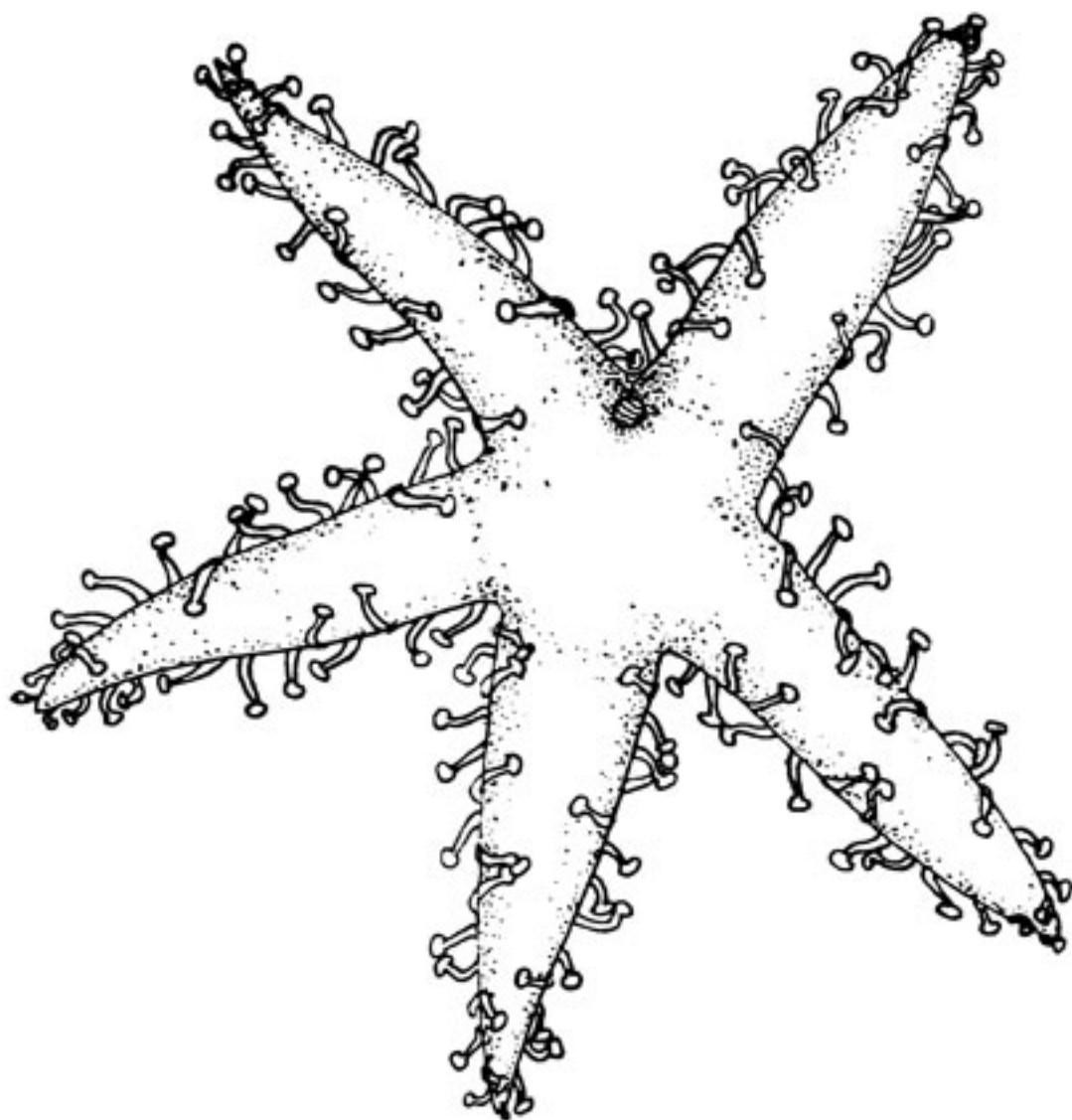
വേഴാമ്പൽ ഉയന്ന വൃക്ഷങ്ങളുടെ പൊത്തുകളിൽ മുട്ടയിടുന്നു. മൂന്നോ നാലോ മുട്ടയേ കാണുകയുള്ളൂ. മുട്ടയിട്ടാലുടൻതന്നെ പെൺപക്ഷി അടയിരിക്കും. അതിനായി വളരെ ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ട്. അവൾ സ്വന്തം മലവും ചെളിയും ചേർത്തു കഴച്ചു പൊത്തിന്റെ ദ്വാരം അകത്തുനിന്ന് അടച്ചുകളയും. കൊക്കിന്റെ തുസ്യമാത്രം വെളിയിലേക്കു നീട്ടാവുന്ന ഒരു ചെറിയ വിടവേ കാണുകയുള്ളൂ. മുട്ട വിരിയുന്നതുവരെ തന്നത്താനുണ്ടാക്കിയ ഈ തടവുമുറിയിലാണ് അവളുടെ താമസം. അവൾക്കു തീറ്റിക്കൊടുക്കേണ്ട ഭാരം ആൺപക്ഷിക്കാണ്. അവൻ അങ്ങിങ്ങു പറന്നു നടന്ന് ഇരതേടി കൊത്തിയെടുത്തു കൊണ്ടുവന്ന് ഭാര്യയ്ക്കു കൊടുക്കും. അവൻ എന്തെങ്കിലും ആപത്തു വന്നാൽ അവളുടെ കാര്യം മഹാകഷ്ടമാകും. അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും അടയിരുപ്പുകഴിഞ്ഞു പുറത്തുവരുമ്പോഴേക്കു അവൾ വളരെ ക്ഷീണിച്ചു വൃത്തികെട്ടു പോകും. മുട്ടയെല്ലാം വിരിഞ്ഞാൽ പെൺപക്ഷി കൂട്ടു പൊളിച്ചു പുറത്തുകടക്കും. പിന്നെ കുറേനാൾകൂടി അമ്മയും അച്ഛനുംകൂടി മക്കളെ പോറ്റുന്നു. വേഴാമ്പലുകൾ ഒരേ പൊത്തുതന്നെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

ബന്ധായിലുംമറ്റും വേഴാമ്പലിന്റെ കൊക്കുകൾ ശേഖരിച്ചു അവയ്ക്കുമേൽ കൊത്തുപണികൾ ചെയ്ത് കൗതുകവസ്തുക്കൾ നിർമ്മിക്കാറുണ്ട്. അതിന്റെ കൂടിന്മേൽ കാണുന്ന ചെളി ദൂരദേശങ്ങളിൽനിന്ന് കൊണ്ടുവരുന്നതാണെന്നും മരുന്നിനു കൊള്ളാമെന്നും ചില രാജ്യക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നു. വേഴാമ്പൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലും ഉണ്ടെങ്കിലും അതിനെക്കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ഉപയോഗമുള്ളതായി ആരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടില്ല.

2. നക്ഷത്രം

ആകാശത്തിന്റെ നീലപ്പലകയിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന കെടാവിളക്കല്ല, കടലിൽനിന്നു കരയ്ക്കെടുത്തിട്ടാൽ ചത്തുപോകുന്ന ഒരു ജന്തുവാണിത്. അത്ഭുതകരമായ എന്തെന്തു രൂപങ്ങളിലാണ് ഈ ലോകത്തു ജീവൻ കുടികൊള്ളുന്നതെന്ന് നോക്കുക! ജന്തുക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉടൻതന്നെ നിങ്ങൾ ഉടലും തലയും കൈയും കാലും വാലും എല്ലാം സങ്കല്പിച്ചുകഴിയും. ഈ അവയവങ്ങളിലാത്ത ജന്തുക്കളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ് നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം വരുത്തുവാൻ പ്രയാസമാണെന്ന് അറിയാം. എത്ര പടം വരച്ചാലും, എത്ര ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞാലും ഈ പ്രയാസം ശേഷിക്കുമെന്നും തോന്നാറുണ്ട്. നേരിട്ടു കണ്ട് അത് അനങ്ങുന്നതും തീറ്റിയെടുക്കുന്നതും വേദനയേറുപുളയുന്നതും മനസ്സിലാക്കിയാലേ വിശ്വാസം വരുകയുള്ളൂ. ഇതു വിഷമമുള്ള കാര്യമല്ലെങ്കിലും തൽക്കാലം അതിനു നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് അറിയാമല്ലോ.

നക്ഷത്രം നമ്മുടെ കടലിലുണ്ട്. പല ജാതിയിലുമുണ്ട്. വലിപ്പത്തിലും വ്യത്യാസം കാണാം. ചിലത് ഒരു ഉറപ്പികയോളമേയുള്ളൂ. മറ്റു ചിലതിന് ഒരു പപ്പടകത്തിന്റെ വലിപ്പമുണ്ടാകും. ശരീരം പരന്നതാണ്. തലയും വാലും ഒന്നുമില്ല. അഞ്ചു നീണ്ട കൈകളുണ്ട്. വായ് അടിവശത്തു നടുവിലാണ്. കൈകളുപയോഗിച്ചു പാറപ്പറത്തും മറ്റും നിറങ്ങിപ്പോകുന്നതു കാണാൻ കൗതുകം തോന്നും. ഇരിക്കുന്നയിരിപ്പിൽ ഏതു ചൊവ്വിനു നീങ്ങിയാലും മുന്നോട്ടാണെന്നു പറയാം. നമ്മെപ്പോലെ മുൻവശവും പിൻവശവും ഒന്നുമില്ലല്ലോ. അതി

നക്ഷത്രം

ഒൻപ ശരീരം ചുറ്റിനും ചൊച്ചൊത്തതാണ്. നമുക്ക് അങ്ങനെയല്ല; ഇടവും വലവും മാത്രമേ ചൊച്ചൊത്തിട്ടുള്ളൂ. കാളയുടെയും കോഴിയുടെയും ഞണ്ടിന്റെയും വണ്ടിന്റെയും ഞാഞ്ഞൂലിന്റെപോലും കഥ ഇതുതന്നെയാണ്. നക്ഷത്രത്തിനും അതിന്റെ ചില ബന്ധുക്കൾക്കും മാത്രമേ ഇങ്ങനെ ഇടവും വലവും ഇല്ലാതുള്ളൂ. ചക്കരയ്ക്ക് അകവും പുറവും ഉണ്ടോ എന്നു പ്രായമുള്ളവർ ചോദിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ടില്ലേ? അതുപോലെ നക്ഷത്രത്തിന് ഇടവും വലവും ഉണ്ടോ എന്നു നിങ്ങൾക്കും ചോദിക്കാം.

ഈ ജന്തുവിന്റെ ശരീരം പരുപരുത്തതാണ്. ചിലതിന് മുളളുണ്ട്. അഞ്ചുകൈകളും കുറച്ചൊക്കെ വളയുമെന്നല്ലാതെ തിരികാനും പിരികാനും ഒന്നും സാധ്യമല്ല. അവയുടെ അടിവശത്തു് ആണിയുടെ ആകൃതിയിൽ എങ്ങനെ വേണമെങ്കിലും വളയ്ക്കാവുന്ന അല്ലികളുണ്ട്. ഈ അല്ലിക്കാലുകളുടെ സഹായത്താൽ നക്ഷത്രം കടലിലുള്ള ചിപ്പികളെയും മറ്റും പിടിച്ചു്, തോടു പിളന്നു് അകത്തുള്ള മംസമെല്ലാം തിന്നാറുണ്ട്. ഇതല്ലാതെ എന്തു കിട്ടിയാലും അതിന് തിന്നുകയുണ്ടെന്നില്ല.

പുറത്തു് രണ്ടു കൈകളുടെ ഇടയ്ക്കു ചുവട്ടിലായി അരിമ്പാറപോലെ ഒരു സാധനം കാണുന്നില്ലേ? അതു് ഇത്തരം ജന്തുക്കൾക്കു് എല്ലാം ഉള്ളതാണ്. അതിൽ ചെറിയ ചെറിയ ദ്വാരങ്ങളുണ്ട്. ഇവയിലൂടെ സമുദ്രജലം നക്ഷത്രത്തിന്റെ ശരീരത്തിനുള്ളിലേക്കു കടന്നു പൊയ്ക്കാണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ അകത്തു വേണ്ടുവോളം വെള്ളമില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അല്ലിക്കാലുകൾക്കു ബലം കിട്ടുകയില്ല.

നക്ഷത്രം മുട്ടയിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. മുട്ട വളരെ ചെറുതാണ്. എണ്ണും ലക്ഷക്കണക്കിലെത്തും. മുട്ട വെള്ളത്തിൽ വീണു വിരിഞ്ഞു്, നീന്തിനടക്കാൻ കഴിവുള്ള ചെറിയ കുഞ്ഞുങ്ങളാകുന്നു. ഇവയ്ക്കു് ഇടവും വലവുമുണ്ട്. കുറച്ചുകാലം ഇങ്ങനെ ജീവിച്ചശേഷം അവ രൂപം മാറി പാറപ്പുറത്തു നിരങ്ങുവാൻ തുടങ്ങും.

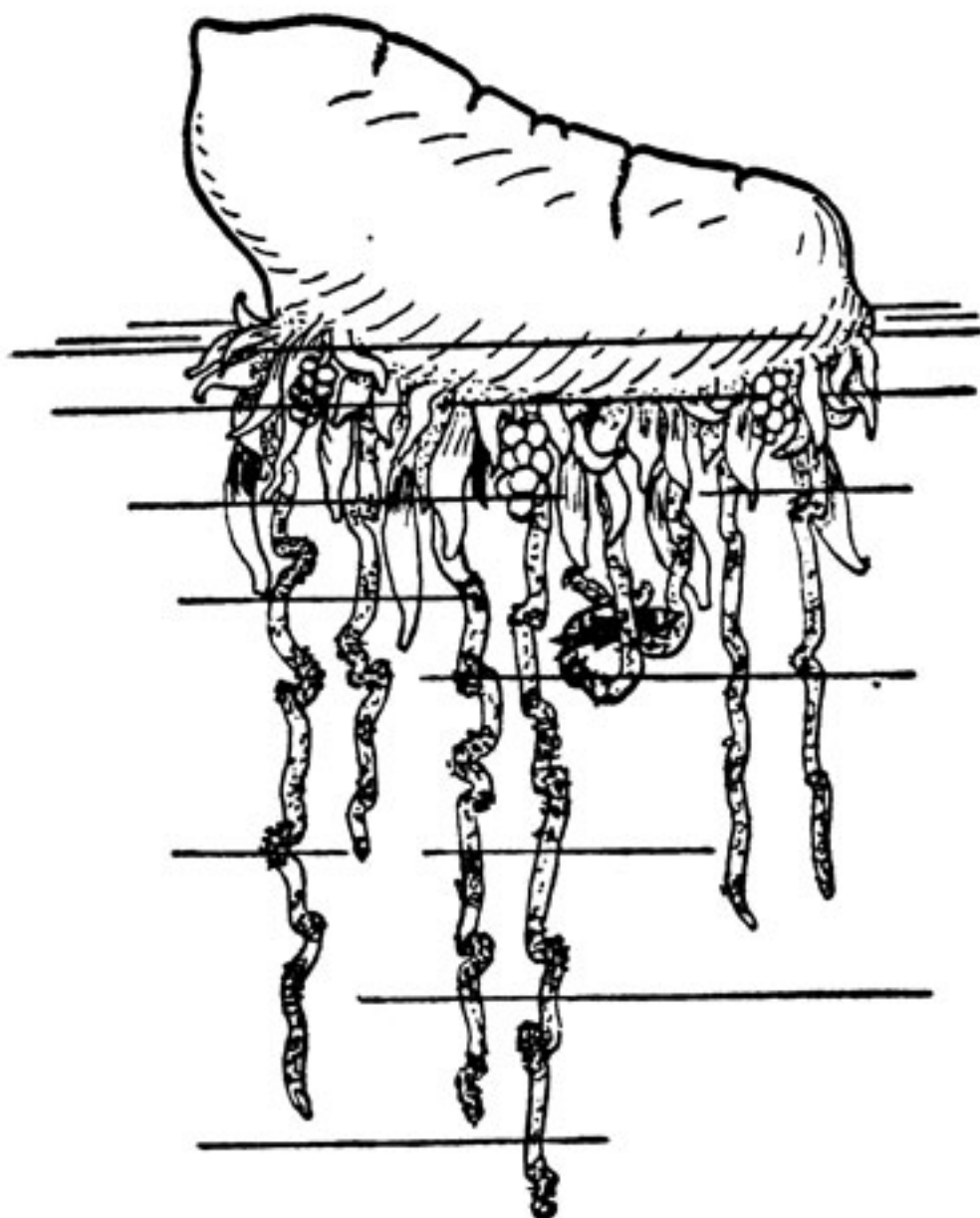
നക്ഷത്രത്തെയോ അതുപോലെയുള്ള മറ്റു ജന്തുക്കളെയോ കരയ്ക്കുണ്ടും കാണാമെന്നു കരുതേണ്ട. അവയ്ക്കു വെള്ളത്തിൽ, അതും ഉപ്പുവെള്ളത്തിൽ മാത്രമേ ജീവിക്കാൻ കഴിവുള്ളൂ.

3. പറങ്കിപ്പടക്കപ്പൽ

യൂറോപ്പുഭൂഖണ്ഡത്തിൽ പോർച്ചുഗൽ എന്നൊരു രാജ്യമുണ്ട്. തെക്കുപടിഞ്ഞാറെ അറബിയാണ്. അവിടുത്തെ ആളുകളെയാണ് നാം പറങ്കികൾ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. കാണാത്ത ആളുകൾക്കു നാമിങ്ങനെ പേരു കൊടുക്കുന്നത് എന്തിനെന്നു നിങ്ങൾ സംശയിച്ചേക്കാം. അക്കാര്യം പറഞ്ഞാൽ ഒരു നീണ്ട കഥയാണ്. പത്തുമുനൂറു കൊല്ലം മുമ്പ് ആ രാജ്യക്കാർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അത്ര അപരിചിതരല്ലായിരുന്നു. ആരും വിളിക്കാതെ, കുരുമുളകും ഏലക്കായും ചുക്കും മഞ്ഞളും വാങ്ങിക്കുവാനായിട്ടാണ് അവർ അന്നിവിടെ വന്നത്. പക്ഷേ, ഉള്ള വില കൊടുത്തു കിട്ടിയതുകൊണ്ടു പോവുക എന്ന മര്യാദ അവർക്കില്ലായിരുന്നു. അവരിവിടെ പല അഴിമതികളും കാണിച്ചു. ഇങ്ങനെ ക്ഷണിക്കാതെ അന്യ രാജ്യങ്ങളിൽ കയറിച്ചെന്നു കശാപിശയ്യുണ്ടാക്കുക, പോകാൻപറഞ്ഞാലും പോകാതിരിക്കുക എന്നതു നാലഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകളായി വെള്ളക്കാരുടെ പതിവായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതുപോകട്ടെ. നിങ്ങൾ കുട്ടികളാണ്. ഇതിന്റെ യെല്ലാം ഉള്ളുകളി മനസ്സിലാകണമെങ്കിൽ കുറേക്കാലം കൂടി കഴിയണം.

പറങ്കിപ്പടക്കപ്പലുകൾ നമ്മുടെ കടലോരത്തു വന്നുടുക്കുന്നതു പണ്ട് എല്ലാവരും അറിയുന്ന സംഭവമായിരുന്നു. എന്നെന്നാൽ കച്ചവടം, അല്ലെങ്കിൽ കലാപം, രണ്ടിലൊന്ന് തീർച്ചയായും അതുകൊണ്ട് ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല. അക്കാലമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. പറങ്കികളും പോയി, അതുകഴിഞ്ഞു വന്ന ബ്രിട്ടീഷുകാരും പോയി.

ഇന്നും പറങ്കിപ്പടക്കപ്പലുകൾ നമ്മുടെ കടൽത്തീരത്തു വന്നടുക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അതാരും അറിയുന്നില്ല. കാരണം, അതുകൊണ്ടു യാതൊരു ഉപദ്രവവുമില്ല. അതൊരു ജന്തുവാണു്.

പറങ്കിപ്പടക്കപ്പൽ

പടം നോക്കുക. കൗതുകമുള്ള ആകൃതിയാണു്. വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കാരുന്നിറച്ച ഒരു

സഞ്ചി. അതിന്റെ അടിവശത്തു് അനേകം അല്ലികൾ. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് നീണ്ട തോരണങ്ങളും. സഞ്ചിക്ക് ആരേഴ് ഇഞ്ചുവരെ നീളം കാണാം. മയിലിന്റെ നിറമാണു്—നീലയോ പച്ചയോ എന്നു നമ്മെ പിടിച്ചു നിർത്തി ചിന്തിപ്പിക്കുന്ന നിറം. നല്ല തിളക്കവുമുണ്ടു്. തന്നത്താൻ നീന്താനുള്ള കഴിവൊന്നുമില്ല. വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാറ്റും തിരയും അടിച്ചു് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പോവുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. തോരണംപോലെ നീണ്ടു തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അവയവങ്ങൾ ആപൽക്കരങ്ങളാണു്. മത്സ്യങ്ങളും മറ്റും അവയുടെ കരുക്കിൽ പെട്ടാൽ രക്ഷപ്പെടുന്ന കാര്യം സംശയമാണു്. ചെറിയചെറിയ വിഷമുനക്കാരികൾ ലക്ഷക്കണക്കിനു് അവയിൽ നിറച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്തിനേ ലെങ്കിലും തട്ടിയാൽ അടുത്ത മാത്രയിൽ അവ ആഞ്ഞു തറയ്ക്കും. അയില മുതലായി വലിയ മത്സ്യങ്ങൾപോലും ഇതേറാൻ ജീവിക്കുകയില്ല. വലിയതരം 'പടക്കപ്പലുകൾ' മനുഷ്യനെപ്പോലും അപകടത്തിലാക്കുമെന്നു പറയുന്നു. മനുഷ്യൻ നിർമ്മിക്കുന്ന പടക്കപ്പലുകൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, ഇതു വെറും കൊലയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള കൊലയല്ല. തീറ്റിക്കുവേണ്ടിയുള്ള വിദ്യയാണു്. ചത്തുപോയ മത്സ്യം അടിവശത്തുള്ള അല്ലികളുടെ ഇടയ്ക്കു് തങ്ങിക്കിടക്കുകയും, അതിന്റെ മാംസം ഈ ജന്തുവിന്റെ ആഹാരമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ അനേകദിവസം അതിനെ തോരണങ്ങളിൽ തൂക്കിയീട്ടു കൊണ്ടു നടക്കാറുണ്ടു്.

അല്ലികളുടെ ഇടയ്ക്കു മുന്തിരിക്കലപോലെ ഈ ജന്തുവിന്റെ മുട്ട കൂട്ടംകൂട്ടായി തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഇവ ഓരോന്നായി വേർപെട്ടു്, വെള്ളത്തിൽ കിടന്നു വിരി

ഞ്ഞു പുതിയ 'പടക്കപ്പലു'കളായിത്തീരുന്നു. വളരെ നാൾകൊണ്ടു പൂർണ്ണരൂപം പ്രാപിക്കുകയുള്ളു.

ഈ ജന്തുവിന്റെ തലയേതു്, വാലേതു്, കാലേതു്, കൈയേതു് എന്നൊക്കെ നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നുണ്ടാവും. വിഷമിക്കേണ്ട. ഇങ്ങനെയുള്ള അവയവങ്ങളൊന്നും ഈ ജന്തുവിൽ ഇല്ല. തീറ്റിയെടുക്കാനും, മുട്ടയിട്ടു പുതിയ വ്യക്തികളെ ജനിപ്പിക്കാനും അതിനു കഴിവുണ്ടു്. ജന്തുക്കളുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ലക്ഷണം ഇതാണു്. മറ്റു കാര്യങ്ങൾ അപ്രധാനങ്ങളാകുന്നു. അവ എല്ലാ ജന്തുക്കൾക്കും വേണമെന്നില്ല—എല്ലാ ജന്തുക്കളിലും കാണുന്നമില്ല.

4. കണവ അഥവാ കടലിലെ മഷിക്കുപ്പി

എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്താണ്. ഒരിക്കൽ വീട്ടിലെ ഒരു പശുവിനു് എന്തോ സുഖക്കേടു വന്നു. വൈദ്യനെ വരുത്തി. അയാൾ നോക്കിയിട്ടു് 'കടൽനാക്കു്' അരുചിടണം എന്നു ചികിത്സ നിശ്ചയിച്ചു. എന്താണു് ഈ മരുനെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, അതു കടലിലെ നരയും പതയും ഉറഞ്ഞുകൂടിയുണ്ടാകുന്ന ഒരു സാധനമാണെന്നു പറഞ്ഞു. അന്നു ഞാൻ അതു വിശ്വസിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ദിക്കു കടലിനടുത്തല്ലായിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ വിശേഷപ്പെട്ട മരുന്നു് ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെയെന്നു നോക്കി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. വാസ്തവം മനസ്സിലായതു വളരെനാൾ കഴിഞ്ഞാണ്. ആ നാട്ടിൻപുറത്തെ മൃഗവൈദ്യൻ പറഞ്ഞതു ശരിയല്ല. അയാൾക്കു് ആ സാധനത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തെക്കുറിച്ചല്ലാതെ, അതു് എന്താണെന്നോ എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു എന്നോ യാതൊരു വിവരവുമില്ലായിരുന്നു. അയാളെ കുററുപറഞ്ഞിട്ടും കാര്യമില്ല. മററാരു ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അയാൾ വൈദ്യനായെന്നേയുള്ളു. എങ്കിലും ദോഷം പറയരുതല്ലോ. അന്നു ഞങ്ങളുടെ പശുവിനു സുഖം കിട്ടി.

കടൽനാക്കു് കടലിൽ ഉണ്ടാകുന്നതുതന്നെ എങ്കിലും അതിനു നരയോടും പതയോടും ബന്ധമൊന്നുമില്ല. നരയും പതയും ഉറഞ്ഞുകൂടിയാൽ മരുന്നു് എനീല്ല, മറെറാന്നുതന്നെ ഉണ്ടാവുകയില്ല. അതെല്ലാം വെറും കാരാല്ലേ?

കടൽനാക്കു് ഒരു ജന്തുവിന്റെ അസ്ഥിയാണ്. കണവ എന്നു പറയും. ചിത്രം നോക്കുക. അതിന്റെ

കണവ അഥവാ കടലിലെ മഷിക്കുപ്പി

മുതുകിലാണ് അസ്ഥി ഇരിക്കുന്നത്. അസ്ഥി എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ എല്ലുപോലെ കടുപ്പവും ബലവും ഉള്ളതാണെന്നു ധരിക്കരുത്. അതിനു പലതരം വളരെ കുറവാണ്. വെള്ളത്തിലിട്ടാൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കും. കണവ ചത്തു ചീഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ ഈ അസ്ഥി ശേഷിക്കുകയും അതു തിരയ്ക്കിച്ച് കരയ്ക്കു വന്നുകയറുകയും ചെയ്യുന്നു. നിറം നല്ല വെളുപ്പാണ്. നാക്കിന്റെ ആകൃതിയുമാണ്. നമ്മുടെ കടലോരത്തു് ഈ അസ്ഥി കൾ പലപ്പോഴും കാണാവുന്നതാണ്. അതു മേശയും കസേരയും മറ്റും മിനുക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്.

കണവ സാമാന്യം വലിയ ഒരു ജന്തുവാണ്. രണ്ടു മൂന്ന് അടി നീളം കാണും—അതായതു്, മുമ്പിൽ നിണ്ടു കാണുന്ന കൈകളുടെ ഇമ്പുമുതൽ പുറകിലത്തെ അറ്റം വരെ. ശരീരം പരന്നതാണ്. ഉരുണ്ട തലയിൽ ആകപ്പാടെ പത്തു കൈകളുണ്ട്. ഇതിൽ രണ്ടെണ്ണം വളരെ നീളമുള്ളവയാണ്. രണ്ടും ഉള്ളിലേക്കു വലിച്ചു മാച്ചു വയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഈ കൈകളുടെ ഇടയ്ക്കു നടുവിലാണ് വായുടെ സ്ഥാനം.

ഉടലിന്റെ അടിവശത്തു് ഒരു ഉറയുണ്ട്. ഇതിൽ വെള്ളം നിറച്ചു ശക്തിയോടെ പുറത്തേക്കു വിടുന്നതു കാണാം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ശരീരം ഒന്നാകെ പുറകോട്ടു പായുന്നു. വേഗം നീങ്ങണമെങ്കിൽ അതു് എട്ടു

ക്കുന്ന വിദ്യ ഇതാണ്. നാം പെട്ടെന്നു പാമ്പിനെ ചവിട്ടിയെന്നു വിചാരിക്കുമ്പോഴത്തെപ്പോലുള്ള ഒരു ചാട്ടമാണിത്. നാം കാലുകൊണ്ടു കുതിക്കുന്നു. കണവ വെള്ളം മുന്നോട്ടു പായിച്ചു ശരീരത്തെ പിന്നോട്ടു കുതിപ്പിക്കുന്നു എന്നൊരു വ്യത്യാസമേയുള്ളൂ.

ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ കണവ അത്ഭുതകരമായ മറ്റൊരു വിദ്യയും പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്. മറു് ഏതെങ്കിലും ജന്തു ഉപദ്രവിക്കാൻ വന്നാൽ അതിനെ മഷികൊണ്ടു മൂടിയിട്ടു കണവ കടന്നുകളയും. മഷി എന്നു പറഞ്ഞാൽ നല്ല രസികൻ മഷിതന്നെ. അടിവശത്തുള്ള ഉറയിൽത്തന്നെയാണ് അതുണ്ടാകുന്നത്. ആ വശ്യം വരുമ്പോൾ പുറത്തേക്കു പായിക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ ഇതുംകൂടി കലർത്തിവിടുന്നു. ശത്രു മഷിയിൽ മുങ്ങി കണ്ണുകാണാതെ തപ്പിത്തടയുന്നതിനിടയ്ക്കു കണവ പമ്പകടക്കുന്നു. നല്ല വിദ്യയല്ലേ? ഈ ജന്തുവിനെ കടലിലെ മഷിക്കുപ്പി എന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ തെറ്റുണ്ടോ?

ഇതുപോലെ ഒരു വിദ്യ പടക്കുപ്പുകൾ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കും. മഷികുപകരം നല്ല കുത്തു പുകയാണ് അവ ശത്രുക്കുപ്പലിന്റെ നേക്കു പായിക്കുന്നതെന്നു വ്യത്യാസമേയുള്ളൂ. ഇതു കാർമേഘംപോലെ നാലുപാടും വന്നു മൂടിക്കളയും. സൂര്യിമാനെന്നു വിചാരിക്കുന്ന മനുഷ്യനു് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഈ ജന്തുവിനെക്കാൾ മേന്മയൊന്നുമില്ല.

കണവയുടെ കണ്ണിനു മനുഷ്യനേത്രങ്ങളുടെ തെളി ചൂടുണ്ട്. അതു നമ്മുടെനേക്കു തിരിയുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ നമ്മെ മനസ്സിലാക്കി നോക്കുകയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും.

5. ഒട്ടകപ്പക്ഷി

ഒട്ടകപ്പക്ഷി

ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച കഴുത്തിനു നിലത്തുനിന്ന് ഒരു ഓം കൈയൊപ്പവും പൊക്കംവരുന്ന ഒരു പക്ഷിയാണിത്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇല്ലാത്തതാണെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് ഇതിനെപ്പറ്റി കേൾക്കുവാൻ കൗതുകം തോന്നാതിരിക്ക

യില്ല. വലിയ വലിയ മരുഭൂമികളിലാണ് അതിന്റെ താമസം. ലോകത്തുള്ള പക്ഷികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വലുതാണിത്. എങ്കിലും അതിന്നു പറക്കുവാൻ കഴിവില്ല. വെളുത്ത കുറിച്ചിറകുകളും വിതിർത്തുപിടിച്ചു അതിവേഗത്തിൽ ഓടുകയാണ് അതിന്റെ പതിവ്. പന്തയക്കുതിരകൾപോലും ഇത്രവേഗത്തിൽ ഓടുകയില്ല. ഓരോ കുതിപ്പിനും ഇരുപതു ഇരുപത്തിയഞ്ചടി അകലം കാണാം. കൂട്ടുകൂടിയാണ് അവ സാധാരണ നടക്കുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ അഞ്ചും ആറും ചിലപ്പോൾ നാല്പതും അൻപതും പക്ഷികൾ കാണാം. കാലു നോക്കുക. രണ്ടു വിരലേയുള്ളൂ. അതു രണ്ടും തടിച്ചതാണ്.

മരുഭൂമികളിൽ അങ്ങിങ്ങു കാണുന്ന ചെടിയും പടലുമാണ് അതിന്റെ ആഹാരം. പക്ഷേ, എന്തു കിട്ടിയായും തിന്നുവാൻ മടിച്ചില്ല. കഴുത്തിന്റെ നീളം കണ്ടില്ലേ? ഉടലും കാലും കാണാതെ കഴുത്തു മാത്രം കണ്ടാൽ പാമ്പാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. അത് എങ്ങനെവേണമെങ്കിലും വളയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഒരു ആൺപക്ഷിയുടെകൂടെ അനേകം പിടകളുണ്ടാവും. ഇവയെല്ലാംകൂടി ഒരു സ്ഥലത്താണ് മുട്ടയിടുന്നത്. ഒരു കുഴിയുണ്ടാക്കി അതിനകത്തു മുട്ടകൾ നിറത്തിവെച്ച് ആൺപക്ഷി അടയിരിക്കുന്നു. ഇത് ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. മുട്ടയ്ക്ക് ഒരു ചെറുതരം കുമ്പളങ്ങയുടെ വലിപ്പം കാണാം. ആഫ്രിക്കയിലെ കാട്ടുജാതിക്കാർക്ക് അതു വളരെ ഇഷ്ടമുള്ള ആഹാരമാണ്. ഒരേണ്ണം തിന്നാൽ ഇരുപത്തിനാലു കോഴിമുട്ടയുടെ ഫലമുണ്ട്. മുട്ടത്തോടു് വെള്ളമെടുക്കുന്നതിനും മറുമുള്ള പാത്രമായി അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. നല്ല സൗകര്യമുണ്ട്, ഇല്ലേ?

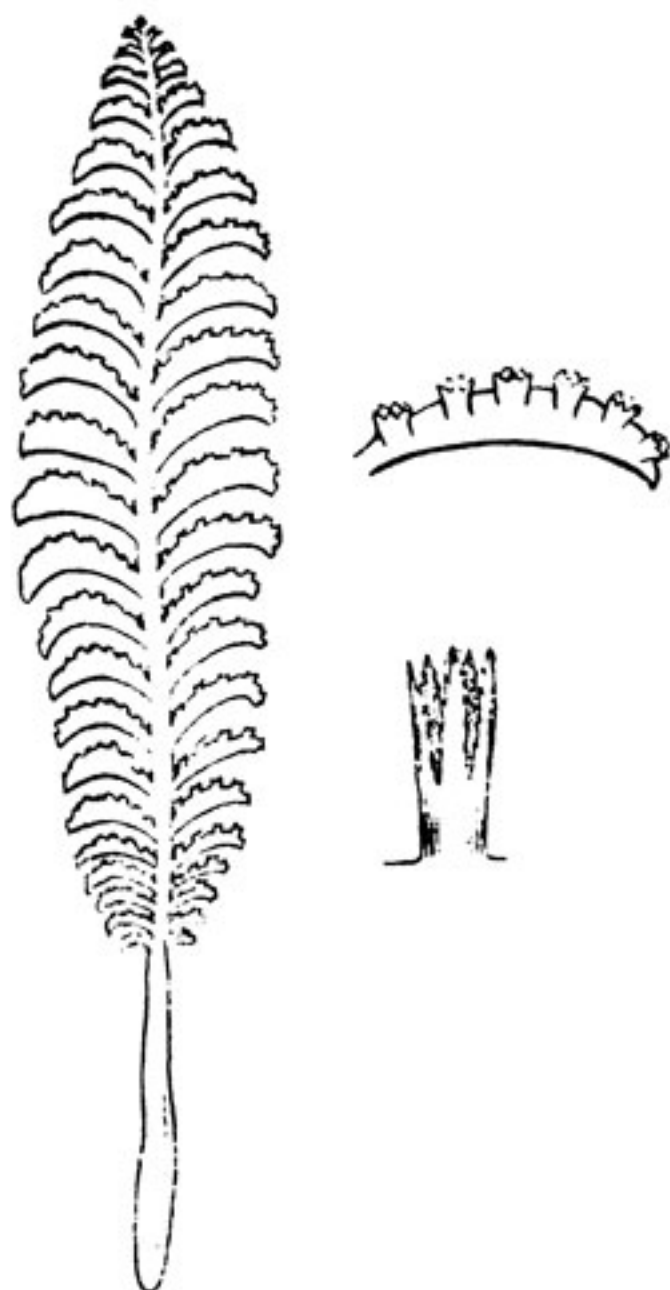
കോഴിയെ വളർത്തുന്നതുപോലെ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയെയും

വളർത്തുവാൻ കഴിയും. മരുഭൂമികളെത്തു താമസിക്കുന്ന കാട്ടുജാതിക്കാർ ഇതു പണ്ടേ ചെയ്തുവരുന്നതാണ്. അതിന്റെ മുട്ട ആഹാരത്തിനും, തൂവലുകൾ അലങ്കാരത്തിനും അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിലെയും അമേരിക്കയിലെയും സ്ത്രീകൾക്കും ഈ തൂവലിനോടു പ്രിയമാണ്. തൊപ്പിയിലും ഉടുപ്പിലും ഒക്കെ അവർ അതു പറ്റിച്ചുവയ്ക്കാറുണ്ട്. അവരുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒട്ടകപ്പക്ഷികളെ ഇന്നു കൂട്ടത്തോടെ വളർത്തിവരുന്നു. അങ്ങനെയല്ലാതെ മരുഭൂമികളിൽനിന്നു് വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന പക്ഷികളുടെ തൂവലുകൊണ്ടാണും ആവശ്യം നടക്കുകയില്ല. അതു വാങ്ങുവാൻ അത്രവളരെ ആളുകളുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ധാരാളം പക്ഷികളെ വളർത്തി തൂവൽ പറ്റിച്ചെടുക്കുകയാണ് ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നത്.

ഒട്ടകപ്പക്ഷിയെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്നതും അത്ര എളുപ്പമല്ല. അത്ര വേഗത്തിലാണ് അതു് ഓടുന്നത്. കാട്ടുജാതിക്കാർ മണലിൽ കഴിമാന്തി ഒളിച്ചിരുന്നു വിഷമുനവച്ച അമ്പുകൾ എഴുന്നേൽ അവയെ പിടിക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ചത്ത പക്ഷിയുടെ തോലു പുറച്ചു് അറിയാതെ അടുത്തുചെന്നു ചതിച്ചു പിടിക്കാറുണ്ട്. തൂവലിനും മുട്ടയ്ക്കും വേണ്ടിയാണ് ഈ വേട്ട; മാംസത്തിനുവേണ്ടിയല്ല. ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ മാംസം തിന്നാൻ കൊള്ളുകയില്ല. അതു് അത്രയ്ക്കു പരുപരുപ്പുള്ളതാണ്.

ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ മുട്ട ആറേഴ് ആഴ്ചകൊണ്ടു വിരിയും. വിരിഞ്ഞിറങ്ങിയമാത്രയിൽത്തന്നെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു് ഓടാൻ കഴിയും. കാക്കക്കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ ഒന്നിനും കഴിവില്ലാത്ത നിലയിലല്ല അവ പുറത്തുവരുന്നത്. കളിച്ചുനടക്കുന്ന പ്രായം അവയുടെ ആയുസ്സിൽ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം.

6. കടൽ വേന

കടൽ വേന

കടലിലെ മഷിക്കുപ്പിയെപ്പറ്റി പറയുകയുണ്ടായി. മഷിക്കുപ്പിമാത്രം പോരല്ലോ. മഷിയും വേണം, വേനയും വേണം. എങ്കിലേ പ്രയോജനമുള്ളൂ. മഷിക്കുപ്പിക്കക

ഇത് മഷിയും ഉണ്ടെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കി. ഇനിപേന
യാണു വേണ്ടത്. അതുമുണ്ട് കടലിൽ. കണ്ടില്ലേ? ചി
ത്രം നോക്കുക. നല്ല രസികൻ തുവൽപേനതന്നെ. പണ്ടൊ
ക്കെ ഈ ജാതി പേനയും കട്ടക്കാമഷിയുമാണ് എഴുതു
വാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. അതിന്റെ സുഖം ഉപയോ
ഗിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു അറിയാവൂ. കിർ കിർ എന്നൊരു ശബ്ദ
വും, വള്ളിയും പുള്ളിയും ഇടുമ്പോൾ തുവലിനണ്ടാകുന്ന
വിലാസങ്ങളും, അക്ഷരങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്ന വടിവുമെല്ലാം
രസകരമായ അനുഭവങ്ങളാണ്. ഇന്ന് അതൊക്കെ
പോയി. മഷിയും കുപ്പിയും പേനയും എല്ലാം കൂടിക്കിണി
ച്ചു പേത്ത് അടപ്പും കൊടുത്തുമിട്ട് കൊണ്ടുനടക്കുകയാ
ണ് ഇന്നത്തെ പതിവ്—ഘണ്ടൻപേന എന്നു പേരും.

പക്ഷേ, കടൽപേനയ്ക്ക് ഇത്തരം പരിഷ്കാരമൊ
ന്നും വന്നിട്ടില്ല. “വെള്ളത്തിലെഴുതാൻ എന്തായാലും
മതി” എന്നു നിങ്ങൾ പത്രാക്കു പറഞ്ഞു ചിരിക്കുന്നു
ണ്ടാവും.

കളിയൊക്കെ നിർത്തിയിട്ട് ഈ കടൽപേന എ
ന്താണെന്നുള്ള കാര്യത്തിലേക്കു കടക്കാം. അതും ഒരു ജന്തു
വാണ്. കടലിന്റെ അടിത്തട്ടിലെ ചെളിയിലാണ്
താമസം. നടുക്കുള്ള തണ്ടു കണ്ടില്ലേ? അതിന്റെ താഴ
ത്തെ അറ്റം ചെളിയിൽ പുതഞ്ഞുനില്ക്കും. തുവലുപോ
ലെയുള്ള ഭാഗം മാത്രമേ വെള്ളത്തിലേക്കു ഉന്നിനില്ക്കു
കയുള്ളൂ. അതൊന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക. ഇരുവശത്തും
ഓലക്കാലിന്റെ രീതിയിൽ പരന്ന ഇതളുകളുണ്ട്. ഇ
തിൽ ഒരു ഇതളിന്റെ രൂപം വലുതാക്കി വരച്ചിട്ടുണ്ട്.
പരന്നു നില്ക്കു ഈ ഇതളിന്റെ മുകളിലത്തെ അരികിൽ
ഒരേ വരിയായി അനേകം പൂവുപോലെയുള്ള വസ്തുക്കൾ
കാണാം. ഇതിൽ ഒരേണ്ണത്തെയാണ് ഇതളിന്റെ അടി

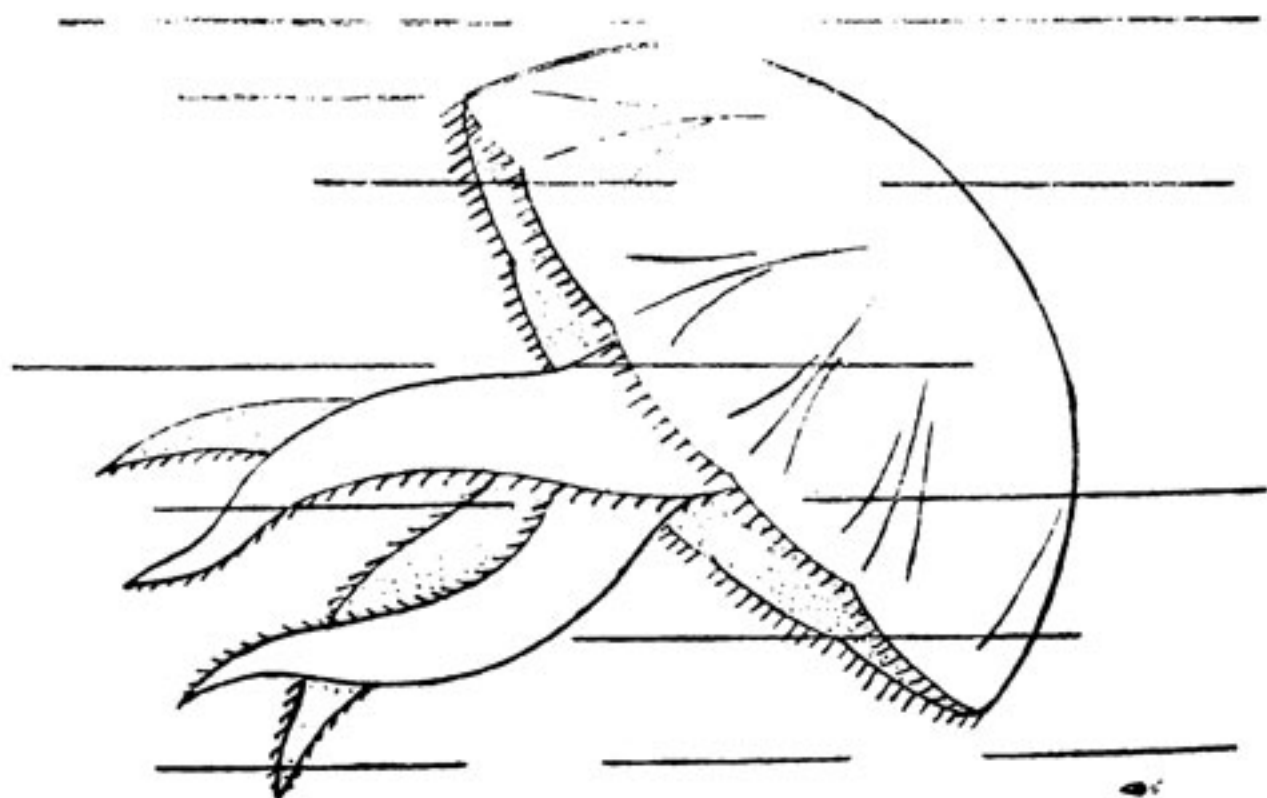
യിൽ പ്രത്യേകമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരു ചെറിയ കഴലിന്റെ അറ്റത്തു് അഞ്ചു് അല്ലികൾ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചതുപോലെയാണു് അതിന്റെ ആകൃതി. അല്ലികളുടെ നടുക്കു് ഒരു വായുണ്ടു്. അതിലേയാണു് ആഹാരം അകത്തു കടക്കുന്നതു്. പൂവിന്റെ ആകൃതിയുള്ള ഈ വസ്തുക്കൾ ഓരോന്നിനെയും ഓരോ വ്യക്തിയായി കണക്കാക്കാം. ഇവയുടെ എണ്ണം ആയിരക്കണക്കിലെത്തും. എല്ലാംകൂടി ഒട്ടിച്ചേർന്നു് തൂവലിന്റെ ആകൃതിയിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നേയുള്ളൂ. പരമാത്മം ഇതാണെങ്കിലും ഈ വ്യക്തികളെ വേർപെടുത്തി വിട്ടാൽ അവയ്ക്കു തനിയേ ജീവിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. നമ്മുടെ ഒരു വിരലു മുറിച്ചുമാറിയാൽ അതു ജീവിക്കുമോ? അതുതന്നെയാണു കടൽപേനയുടെ അംശങ്ങളുടെയും കഥ.

ഇങ്ങനെ അനേകായിരം വ്യക്തികൾ ഒന്നുചേർന്നു് ഒരു ശരീരമായി ജീവിക്കുന്ന ജന്തുക്കൾ കടലിൽ ധാരാളമുണ്ടു്. കടൽപേന അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം മാത്രമാണു്. ചിലജാതി ജന്തുക്കളിൽ ഇത്തരം വ്യക്തികൾ എത്രയുണ്ടെന്നു് എണ്ണിത്തീർക്കാൻപോലും സാധ്യമല്ല. അത്രവളരെ എണ്ണം കാണാം. 'ചിലതു് ഉറപ്പിനുവേണ്ടി അകത്തു കല്ലുപോലുള്ള ഒരു അസ്ഥികൂടവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ജന്തുവിന്റെ കൂട്ടശരീരം വളരുന്നതനുസരിച്ചു് ഈ അസ്ഥികൂടവും വലുതായിവരും. ഇത്തരം ചില അസ്ഥികൂടങ്ങൾക്കു് അനേകം നാഴിക നീളമുണ്ടാകും. അവ കുന്നിൻനിരകൾപോലെ സമുദ്രത്തിൽ വ്യാപിച്ചുനില്ക്കുന്നതു കാണാം. ഇതൊക്കെ കേൾക്കുമ്പോൾ കടൽപേനയും വളരെ വലിയ ഒരു ജന്തുവാണെന്നു നിങ്ങൾ ധരിച്ചേക്കും. അതു ശരിയല്ല. അതിന്നു് ഏറിയൊരു ഭാഗം നീളമുള്ളു. ആകൃതിയിൽ മാത്രമല്ല

വലിപ്പത്തിലും അത് തുവലിനോട് സാമ്യംവഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അതിന് ഈ പേരു കിട്ടുവാനിടയായത്. ഓലമടലിന് തുവലിന്റെ ആകൃതിയുണ്ട്. പക്ഷേ, വലിപ്പം വളരെ കൂടുതലാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നാം അതിനെ തെങ്ങിൻപേന എന്നൊന്നും വിളിക്കാത്തത്. അത്തരം പേനകൊണ്ട് എഴുതുവാൻ സാക്ഷാൽ ഭീമസേനൻതന്നെ വേണം. എന്നാൽത്തന്നെയും അല്പം പണിയല്ലേ?

7. ചൊറി

ഈ പേരിന്റെ ഔചിത്യം മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ ഈ ജന്തുവിനെ ഒരു കടന്നുപിടിച്ചാൽ മതി. പിന്നെ ഒന്നരണ്ടു മണിക്കൂർ നേരം നിങ്ങൾ അതിനെ ക്കുറിച്ച് മാത്രമേ ആലോചിക്കുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ ചൊരിച്ചിലുണ്ടാക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അതിന് ചൊറി എന്നു പേരുകിട്ടിയത്.

ചൊറി

കടലിലും, ചിലപ്പോൾ കായലുകളിലും ഇവയെ കാണാം. ഉരുണ്ട മിനുത്ത് കണ്ണാടിപോലെയിരിക്കും. പല നിറത്തിലുമുണ്ട്. കൈയിലെടുത്തു നോക്കിയാൽ നല്ല ഭാരം കാണും. ചൊറി നല്ല തെളിഞ്ഞ വെള്ള

ത്തിൽ കിടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അലിയുവാൻ തുടങ്ങുന്ന കൽക്കണ്ടിന്റെ കായ്മമാണ് ഓർമ്മവരിക. ഉള്ളിലുള്ളതെല്ലാം പുറമേ കാണ്മാം. ശരീരം അത്രയ്ക്കു തെളിവുള്ളതാണ്. നല്ല ഘനമുണ്ടെങ്കിലും വെള്ളത്തിൽ കിടക്കുമ്പോൾ ഘനമുണ്ടെന്നു തോന്നുകയില്ല.

ചൊറിക്കു് ഒരു കടയുടെ ആകൃതിയാണുള്ളതു്. അടിവശത്തു നടുവിൽ അതിനും ഒരു പിടിയുണ്ടു്. അതു പക്ഷേ, തടിച്ചതാണ്. ഒത്ത നടുവിൽ പിടിച്ചു തൂക്കിയ കൈലേസുപോലെ ഈ പിടിയുടെ കോണുകൾ നീണ്ടു തുടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. പിടിയുടെ അകത്തുകൂടെയാണ് ആഹാരം വലിച്ചെടുക്കുന്നതു്. മത്സ്യങ്ങളെയും മറ്റും ഈ സ്ഥാനത്തു പിടിച്ചുവെച്ചു് ഊറ്റിക്കുടിക്കുന്നതു മിക്കപ്പോഴും കാണുവാൻ സാധിക്കും.

ഈ ജന്തു നീന്തിപ്പോകുന്നതു കാണാൻ രസമുണ്ടു്. ഒരുവശം ചരിഞ്ഞു് കടപോലെയുള്ള ശരീരം വീപ്പിച്ചും ചുരുക്കിയുമാണ് അതു സഞ്ചരിക്കുന്നതു്. വീക്കുക, ചുരുങ്ങുക, കുറച്ചു നീങ്ങുക എന്നിങ്ങനെയാണ് അതിന്റെ പോക്കു്. ഒഴുകും തിരമാലകളും ഈ ജന്തുക്കളെ അതിദൂരം അടിച്ചുകൊണ്ടുപോകാറുണ്ടു്. എതിർത്തുനില്ക്കാനുള്ള ശക്തിയെന്നും അവയ്ക്കില്ല. ഇതിന്റെ ഫലമായി പലപ്പോഴും അവ കുറയ്ക്കു് അടിഞ്ഞുകയറിക്കിടക്കുന്നതു കാണാം. കാലത്തു് നാം ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥാനത്തു കണ്ടിട്ടുപോയ ഇത്തരം ഒരു ജന്തുവിനെ ഉച്ചതിരിഞ്ഞു വന്നു നോക്കുമ്പോൾ കാണുകയില്ല. അതു വീണ്ടും കടലിലേക്കു് ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ടല്ല കാണാതാകുന്നതു്. വെയിലുറച്ചപ്പോൾ അതങ്ങു വറ്റിപ്പോയെന്നുളളു. അതിന്റെ ശരീരം മുഴുവനുംതന്നെ വെറും വെള്ളമാണെന്നു പറയാം. കുമ്പളങ്ങയുടെ അകത്തുള്ള

കൊഴുത്ത പദാത്ഥം കണ്ടിട്ടില്ലേ? ചൊറിയുടെ ശരീരവും ഏകദേശം അതേ മട്ടാണ്. ഉണക്കിയാൽ ഒന്നും ശേഷിക്കുകയില്ല. കമ്പളങ്ങളുടെ കായ്ത്തിൽ കുരുവെങ്കിലുമുണ്ടാകും. ഇവിടെ അതുപോലും ഇല്ല.

ചൊറികൾ പല വലിപ്പത്തിലുണ്ട്. ചിലതിനെ ഭൂതക്കണ്ണാടികൊണ്ടു നോക്കിയാലേ കാണുകയുള്ളൂ. ചിലത് ആറടിയോളം വീതിയുള്ളതായിരിക്കും. ചിലതിന്റെ അരികിനു ചുറ്റും പട്ടകുടയുടെ അലക്കുപോലെയുള്ള അല്പികൾ കാണാം. ചിലതരം ചൊറികൾക്ക് ഈ അല്പിനൂലുകൾക്ക് 130 അടിയോളം നീളമുണ്ട്.

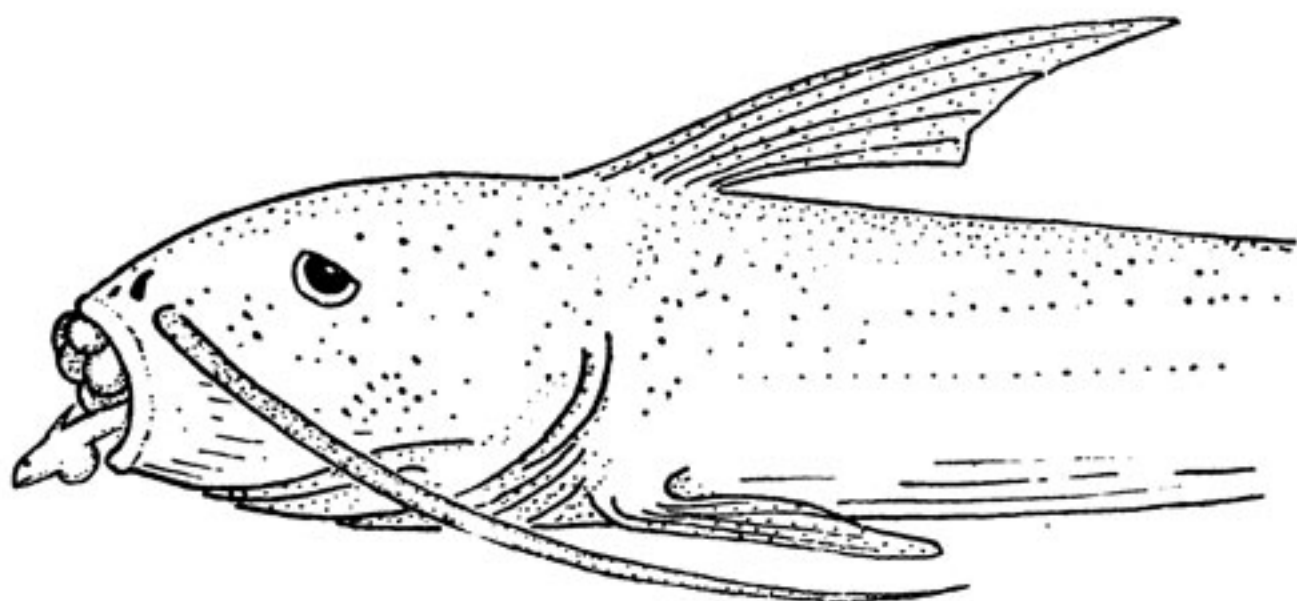
ചെറിയതരം ചൊറിയുടെ മൂട്ട വിരിഞ്ഞാൽ പുതിയ ചൊറിയല്ല ഉണ്ടാകുന്നത്. ചെടിയുടെ രൂപത്തിൽ പാറയിലും മറ്റും പറ്റിപ്പിടിച്ചുനില്ക്കുന്ന ജീവികളാണ്. ഇവയിൽനിന്നാണ് വീണ്ടും ചൊറികൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. അവ അതിന്റെ ചില്ലുകളിൽനിന്നു പൂക്കൾപോലെ വേർപെട്ട കടൽവെള്ളത്തിൽ ഘൃകി നടക്കുന്നു. വൻതരം ചൊറികളിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു രീതി കാണുന്നില്ല. അവയുടെ മൂട്ട വിരിഞ്ഞാൽ പുതിയ ചൊറിതന്നെയാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്.

8. മത്സ്യവാത്സല്യം

മത്സ്യങ്ങൾ വാത്സല്യം തീരെയില്ലാത്ത ജന്തുക്കളാണെന്നാണ് സാധാരണ പറയാറുള്ളത്. എവിടെയെങ്കിലും മുട്ടയിട്ട തങ്ങളുടെ പാട്ടിനുപോകുന്ന കൂട്ടക്ക് എന്തു വാത്സല്യമാണ്! മുട്ട വിരിയുന്നതുവരെയെങ്കിലും കാത്തുനില്ക്കുവാൻ അവയ്ക്കു ക്ഷമയില്ല. അതു വിരിയുമോ, വിരിഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ഗതിയെന്തു എന്നെന്നും അവയ്ക്കറിയില്ല. വല്ലപാടും ഭാരമാഴിച്ചിട്ടു പോവുക എന്നല്ലാതെ അതിനപ്പുറമൊന്നും അവ നോക്കാറില്ല.

പക്ഷേ, എല്ലാ മത്സ്യങ്ങളും ഇത്തരക്കാർല്ല. മുട്ടയിലും കുഞ്ഞുങ്ങളിലും വളരെ താൽപര്യം കാണിക്കുന്ന ചില മത്സ്യങ്ങളുണ്ട്. ചുവന്ന നിറത്തിലുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ പറത്തോടെ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന 'വരാൽ' എന്ന മത്സ്യത്തെ നിങ്ങളിൽ ചിലരെങ്കിലും കണ്ടിരിക്കും. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കുളങ്ങളിലും ചിറകളിലും തോടുകളിലും ഇതിനെ കാണാം. ഇവിടെത്തന്നെ വേറെയും ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്.

പടത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന മത്സ്യത്തെ നോക്കുക. ഇതിനെ പലരും കണ്ടിട്ടുണ്ടാവും. ചിലരെങ്കിലും തിന്നിട്ടുമുണ്ടാവും. ഇതിനു പല പേരുകളും പറയാറുണ്ട്. ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ളവ ഇതൊക്കെയാണ്: തേട്, കാരി, ഏട്ട, മുള, മുശി, കൂരി. ഇതുകൂടാതെ വേറെയും കാണാം. ഓരോ ദിക്കിലും ഓരോ പേര് പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നു. ഈ മീനിനു മീശയുണ്ട്. കുളത്തിലും തോട്ടിലും ആറ്റിലും ഝാലിലും കടലിലും എല്ലാം ഇത്തരം

മത്സ്യവാംസലധം

മീശയുള്ള മത്സ്യങ്ങളെ കാണാം. എവിടെയായാലും ചെളിയാണ് അവയ്ക്കിഷ്ടം. ചിലജാതി അടുത്തുചെല്ലുന്നവരെ കത്തി മുറിവേല്പിക്കുകയും ചെയ്യും. “മുശി മുഴക്കവെള്ളത്തിൽ മുപ്പതുപേരെ കളിപ്പിക്കും” എന്നു പറയാറുണ്ട്. ചെളിവെള്ളത്തിൽ ഓടിയൊളിക്കാൻ അതിന് നല്ല സാമർത്ഥ്യമാണ്. അവയുടെ തൊലിപ്പാത്തു ചെതുവൽ (തൂളി) കാണാനില്ല. അതുകൊണ്ടു ശരീരവളരെ വഴുവഴുപ്പുള്ളതാണ്.

ചിത്രത്തിൽ കാണുന്ന മുശി കടലിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. കടലിനോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ജലാശയങ്ങളിലേക്കും അതു കയറാറുണ്ട്. ഈ മത്സ്യത്തിന്റെ വാസലധം അത്ഭുതകരമാണ്. മുട്ട കണ്ടദിക്കിൽ ഇട്ടിട്ട് കടന്നുകളയുന്നതിനു പകരം വായ്ക്കുകത്താണ് അതു കൊണ്ടുനടക്കുന്നത്. ഈ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ജോലി അച്ഛൻ മീനിന്റേതാണ്. കളിയാണെന്നു കരുതി ചിരിക്കേണ്ട. ഇതു പരമാർത്ഥമാണ്. അമ്മ മുട്ടയിട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ

തന്നെ അച്ഛൻ അടുത്തുചെന്ന് ആ മുട്ടയെല്ലാം കവിൾ
 കൊള്ളും. വിഴുങ്ങിക്കളയാമെന്ന വിചാരത്തിൽ ചെയ്യു
 ന്നതല്ല. ഈ മത്സ്യങ്ങളുടെയിടയ്ക്കുള്ള പതിവ് ഇതാ
 ണ്. ആൺമീനിന്റെ വായിലാണ് മുട്ട സൂക്ഷിക്കുന്നത്.
 വിരിയുന്നതുവരെ അവ അവിടെ കിടക്കും. ഇതിന്
 അനേകം ആഴ്ചക്കൂടെ താമസമുണ്ട്. ഇക്കാലത്തും സാധു
 വായ പിതാവ് തന്റെ വായ്തന്നെ തൊട്ടിലാക്കി ജീവി
 കുന്നു. മുട്ട തിങ്ങി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ചുണ്ടുകൾ
 തമ്മിൽ അടുപ്പിക്കുവാൻപോലും സാധ്യമല്ല. മുട്ട വിരി
 ണ്ട് കണ്ടുചെൽ പുറത്തുപോകുന്നതുവരെ വായ് തുറ
 ന്നതെന്നു ഇരിക്കണം. ഈ സമയത്ത് അതിന് ആഹാര
 മെന്നും കഴിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കഴിക്കുന്നുമില്ല.
 പട്ടിണിതന്നെ പട്ടിണി. ഇതിന്റെ ഫലമായി മുട്ട
 വിരിയുമ്പോഴേക്കു പിതാവ് വെറും എല്ലും തോലും
 മാത്രമായി ശോഷിച്ചുപോകും.

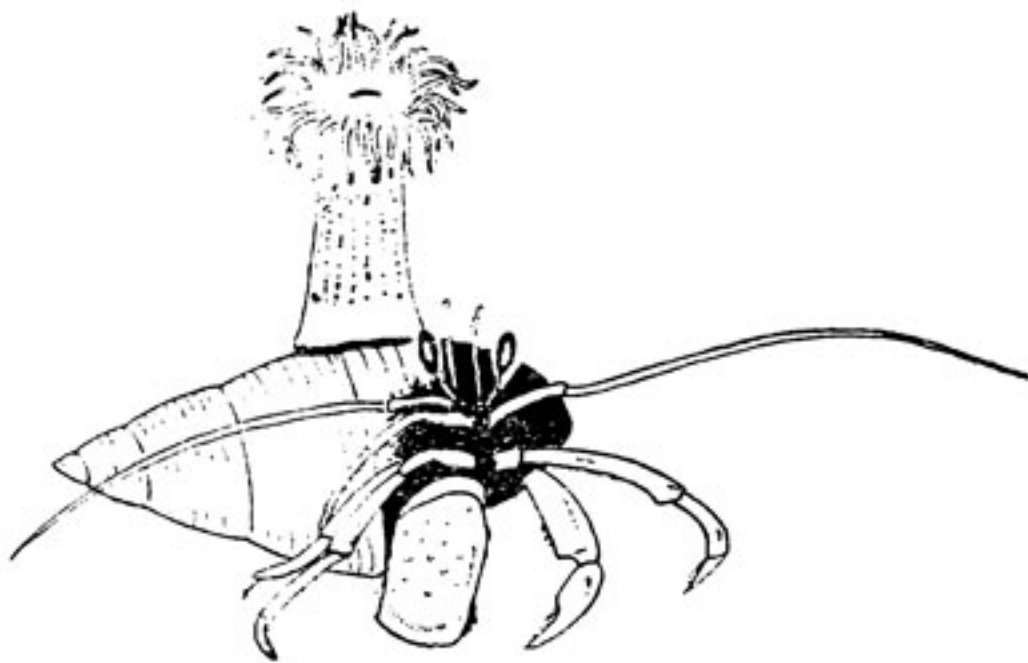
മാറുജാതി മത്സ്യങ്ങളുടെ വാത്സല്യമില്ലായ്മയ്ക്ക്
 ഒരു പ്രായശ്ചിത്തമാണ് മുരിയുടെ ഈ ത്യാഗം എന്നു
 പറയാവുന്നതാണ്. എന്തു കഷ്ടപ്പാട് സഹിച്ചും മക്ക
 ലെ പോറ്റുന്ന ഒരു മത്സ്യമാണിത്.

9. മുനിഞ്ഞു്

ഈ പേരു നിങ്ങൾക്കു് ഇഷ്ടമായോ? ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള പേരിന്റെ തർജ്ജമയാണ്. ഇതല്ലാതെ വേറെ പേരു കാണുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്കു് അറിയാമെങ്കിൽ പറഞ്ഞുതരുക.

അതു പോകട്ടെ. ഈ ജന്തുവിനെ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? കടലിലുള്ളതാണ്. ചിലതു കടൽക്കരയിൽ ഓടിനടക്കുന്നതു കാണാം. നിങ്ങളിൽ പലരും കണ്ടിരിക്കുവാൻ ഇടയുള്ള സാധാരണ ഞണ്ടിന്റെ ഒരു ചാച്ചുക്കാരനാണ് മുനിഞ്ഞു്. പക്ഷേ, അവന്റെ ഇരിപ്പു് ഒരു കൂടിന്റെ അകത്താണ്. ഇരിപ്പു മാത്രമല്ല, നടപ്പും.

ഈ കൂടന്നു പറഞ്ഞതു് അവൻ പണിപ്പെട്ടതനിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതൊന്നുമല്ല. അക്കഥ പറഞ്ഞാൽ വളരെ രസമാണ്. അവൻ കഞ്ഞായിരിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ മുനിയെപ്പോലെ കൂട്ടിൽ പതുങ്ങിയിരിക്കുന്ന സ്വഭാവമൊന്നുമില്ല. സാധാരണ ഞണ്ടിൻകഞ്ഞുങ്ങളെപ്പോലെ വെള്ളത്തിലും കരയ്ക്കും ഓടിനടക്കും. പക്ഷേ, കുറേക്കഴിയുമ്പോഴേക്കു് അവന്റെ മട്ടൊക്കെ മാറുന്നു. ഒരു മുനിയായാകാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന വാശിയാണ് അവനുണ്ടാകുന്നതു്. പിന്നെ കൂടമ്പേഷിച്ചു നടപ്പുതടങ്ങും. കടലിലായതുകൊണ്ടു് ഇതിനു വലിയ പ്രയാസമില്ല. ശംഖിന്റെ ജാതിയിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കൾ ചത്തൊഴിഞ്ഞ തോടുകൾ ധാരാളമുണ്ടാകും. നിങ്ങൾ കടപ്പുറത്തു പോകുമ്പോൾ ഇത്തരം പിരിയൻ തോടുകൾ എടുത്തു കളിക്കാറില്ലേ? അകത്തൊന്നുമില്ലാതെ ഒഴിഞ്ഞു മിനുസപ്പെട്ട കടൽവെള്ളത്തിൽ കഴുകി വൃത്തിയാക്കി

ചിത്രം
1

ചിത്രം
2

മുനിഞ്ഞെഴു

ണന്ന ഈ തോട്ടകൾ ഓരോന്നിന്റെയും ഉള്ളിൽ മുസ്സ് ഓരോ ജന്തു ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്—നമ്മുടെ ചെടിന്റെ ജാതിയിൽപ്പെട്ടവ. അവയാണ് ഈ തോട്ടകൾ ഉണ്ടാക്കിയത്. ഒടുവിൽ ഉള്ളിലുള്ള ജന്തു ചത്തു ചീഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ തോട്ടമാത്രം ശേഷിക്കും.

ഇത്തരം തോട്ടകളിലൊന്നാണ് നമ്മുടെ ഞണ്ടിൻ

കുഞ്ഞു തേടിപ്പിടിക്കുന്നത്. അതിന്റെ അകത്തു കയറുവാൻ അവൻ വളരെ ഞെരുങ്ങണം. ഉടലും കാലുമെല്ലാം വല്ലാതെ വളച്ചെങ്കിലേ അതിനുള്ളിൽ ഒതുങ്ങുകയുള്ളൂ. ഈ പ്രയാസമൊന്നും അവൻ സാരമാക്കുകയില്ല. കുറേനാൾ ഇങ്ങനെ ഞെരുങ്ങിക്കഴിയുമ്പോൾ അവന്റെ ഉടലിനും തോടിന്റെ വളവുതന്നെ വന്നുകൂടുന്നു. പിന്നെ സുഖമാണ്. വളഞ്ഞുപിരിഞ്ഞ വീടും വളഞ്ഞുപിരിഞ്ഞു അതിനൊത്ത താമസക്കാരനും. പിന്നെ ഒരിക്കലും അവൻ തന്റെ കൂട്ട് ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല. ഉടലിന്റെ പിൻഭാഗം അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉടക്കി അതും വലിച്ചുകൊണ്ടാണു നടപ്പ്.

സാധാരണ ഞെടുകളെപ്പോലെ അതിവേഗം ഓടാൻ കഴിവില്ലെങ്കിലും വേറൊരു വലിയ സൗകര്യമുണ്ട്. അപകടം വരുമ്പോൾ ഓടുകയേ വേണ്ട. കൂട്ടിനകത്തേക്കു വലിഞ്ഞുകുളഞ്ഞാൽ മതി. ഇതാണ് അവന്റെ പതിവ്. ഇങ്ങനെ ചെയ്തിട്ട്, തടിച്ച കൈകൊണ്ടു കൂടിന്റെ ദ്വാരം അകത്തുനിന്ന് അടച്ചുകളയുകയും ചെയ്യും. ഇത്രയുമായാൽ പിന്നെ ആപത്തില്ല. മുനിഞ്ഞെട്ടിന്റെ സൂത്രം ഇതാണ്. മറ്റുള്ളവർ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുവാനാണ് അവനിങ്ങനെ മുനിവേഷം കെട്ടുന്നത്. അല്ലാതെ അടങ്ങിയൊതുങ്ങിയിരുന്നു ജപിക്കുവാനല്ല. തരംകിട്ടിയാൽ അവൻ മറ്റു സാധുക്കളെ ഉപദ്രവിക്കും.

ഇതൊന്നും പോരാഞ്ഞിട്ടെന്നപോലെ ചിലതരം മുനിഞ്ഞെട്ടുകൾ മറ്റൊരു വിദ്യകൂടി പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്. അത്തരം ഒരെണ്ണത്തെയാണ് ഒന്നാംചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവൻ കൂടിന്റെ അകത്തു കയറി തലയും മുൻകാലുകളും മാത്രം പുറത്തുകാട്ടി അങ്ങനെ ഞെളിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. തോടിന്റെ പുറത്തു പൂവിന്റെ

ആകൃതിയിൽ ഒരു സാധനം കാണുന്നില്ലേ? അതു മറ്റൊരു ജന്തുവാണു്. കടൽപ്പുവെന്ന് പറയും. ഇതു പല ജാതിയുണ്ടു്. കാണാൻ വളരെ മനോഹരമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു് കടൽപ്പുവെന്ന് പേരുകിട്ടിയതു്. പല നിറത്തിലും പല വലിപ്പത്തിലും കാണാം. പക്ഷേ, സാക്ഷാൽ പൂവിനോടു ബന്ധമെന്നുമില്ല. അവ സാധാരണയായി കടലിലുള്ള പാറയിലും മറ്റും പറ്റിപ്പിടിച്ചാണു് ജീവിക്കുന്നതു്. ചുറ്റും അല്ലികൾപോലെ കാണുന്ന അവയവങ്ങൾകൊണ്ടു് ചെറിയ ചെറിയ ജന്തുക്കളെ പിടിച്ച് തിന്നു വിശപ്പടക്കുന്നു. കടലിൽ നീന്തിനടക്കുന്ന ചെറിയ ചെറിയ ജീവികൾ ഈ അല്ലിക്കൈകളിൽ വന്നു തട്ടിയാൽ അവ വേഗം ചത്തുപോകും. അവയ്ക്കു് വിഷമുണ്ടു്. നമ്മുടെ ശരീരം അവയുടെമേൽ തൊട്ടാൽ വല്ലാതെ ചൊറിയും. കടൽച്ചൊരി എന്നു പറയുന്ന ജന്തുവിന്റെ സമ്പ്രദായംതന്നെ. ഇക്കാരണത്താൽ കടലിലെ ജന്തുക്കൾക്കു് കടൽപ്പുക്കളെ പേടിയാണു്. അടുത്തുചെന്നാൽ അവയ്ക്കു് അല്ലിക്കൈകൾകൊണ്ടുള്ള വിഷപ്രയോഗം ഏല്ക്കും.

ഈ സൗകര്യം കരുതിയാണു് മുനിഞ്ഞുണ്ടു് കടൽപ്പുവും പേരി നടക്കുന്നതു്. തന്നത്താൻ വെടിവെക്കുന്ന ഒരു തോക്കു കോട്ടുപോലുള്ള കൂടിന്റെ പുറത്തു് ഉറപ്പിച്ചാൽ പിന്നെ ആരെയും പേടിക്കേണ്ടല്ലോ. യുദ്ധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന 'ടാങ്കു'കളുടെ മേന്മയെല്ലാം ഈ മുനിഞ്ഞിനുമുണ്ടു്. അങ്ങോട്ടു് ആക്രമിച്ചാൽ എല്ലുകയില്ല. ഇങ്ങോട്ടു് ഉപദ്രവിക്കാൻ നല്ല സൗകര്യവും. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ശത്രുക്കൾ അടുക്കുകയില്ല.

കടൽപ്പുവിനും ഈ കൂട്ടുകെട്ടുകൊണ്ടു് പ്രയോജനമുണ്ടു്. അതിനു് ഒരു സ്ഥാനത്തുതന്നെ എക്കാലവും

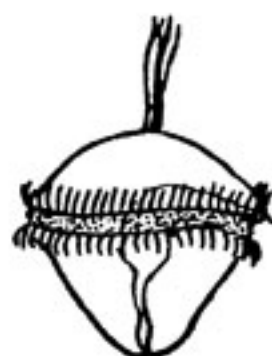
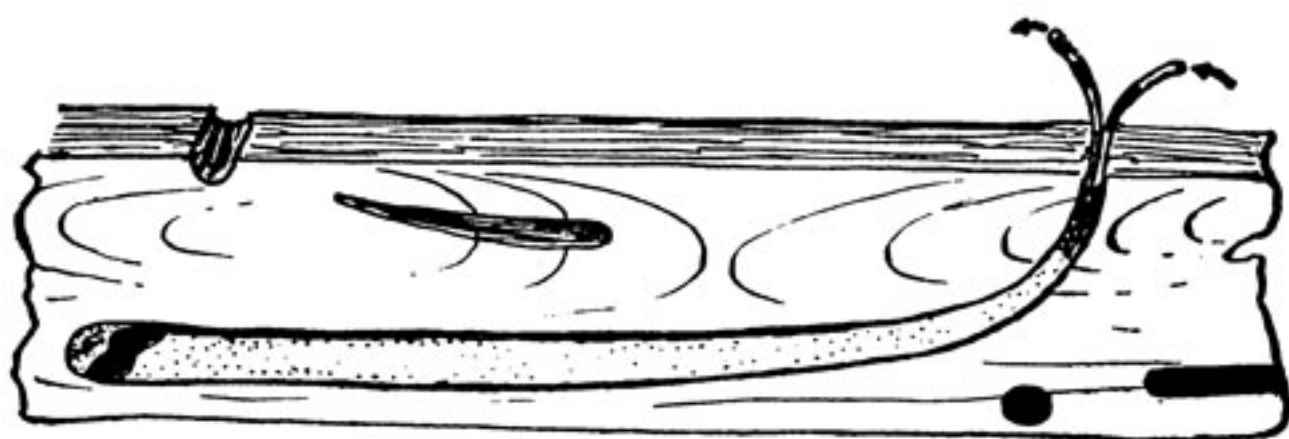
നിന്നു നരകിക്കേണ്ട. ഞങ്ങളിന്റെകൂടെ സവാരിചെയ്യാം. ഇതുകൊണ്ട് ഒരേ സ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ വളരെയധികം ആഹാരം കിട്ടുവാൻ സൗകര്യമുണ്ട്. നടക്കാൻവയ്യാത്ത ഭിക്ഷക്കാർ വണ്ടികളിൽ കയറി മറ്റൊരാളെക്കൊണ്ട് ഉന്തിച്ചു ചുറ്റിത്തിരിയുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ലേ? അതിന്റെ രഹസ്യവും ഇതുതന്നെ.

മുനിഞ്ഞെട്ടുകൾ മാത്രമല്ല, വെറും ഞെട്ടുകളും ഈ വിദ്യ ചിലപ്പോൾ പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്. രണ്ടുകൈയിലും പൂക്കുലവിടിച്ച് തുള്ളുവാൻ പോകുന്നവരെപ്പോലെ, ചില ഞെട്ടുകൾ മുൻകൈകളിൽ ഓരോ കടൽപൂക്കളെയും കൊണ്ടുനടക്കാറുണ്ട്. രണ്ടാംചിത്രം നോക്കുക. ഇതും ഇരുകൂട്ടക്കും പ്രയോജനമുള്ള കൂട്ടുകെട്ടാണ്.

10. കപ്പൽതുരപ്പൻ

പുഴകളിൽ ജീവിക്കുന്ന ഉഴവൻ കക്കയോടും, അഷ്ടമുടിക്കായലിലെ കുഴലൻ കക്കയോടും ഏറെക്കുറെ അടുത്ത ബന്ധമുള്ള ഒരു ജന്തുവാണിത്. കണ്ടാൽ ഏകദേശം ഞാഞ്ഞൂലിനെപ്പോലിരിക്കും. ഞാഞ്ഞൂല് മണ്ണിലേക്കാണ് തുരന്നിറങ്ങുന്നതെങ്കിൽ ഇത് മരത്തിലേക്കാണ്. മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വള്ളങ്ങൾക്കും പത്തേ മാരികൾക്കും പാമ്പ് കപ്പലുകൾക്കും അതു വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന ചേതം ചിലിറയല്ല. അവ ഉപ്പുവെള്ളത്തിൽ കിടക്കണമെന്നേയുള്ളൂ. എന്തെന്നാൽ ഉപ്പുവെള്ളത്തിലാണ് കപ്പൽതുരപ്പൻ ജീവിക്കുന്നത്. ഉടമസ്ഥന്മാർ ടാർമഷിയും മീൻനെയ്യും തുരിശും മറ്റും പുരട്ടി സൂക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ കപ്പലെല്ലാം വളരെവേഗം ഓട്ടക്കപ്പലായിപ്പോകും.

പുറമേ നോക്കിയാൽ അങ്ങിങ്ങു ചെറിയ ദ്വാരങ്ങളേ കാണൂ. പക്ഷേ, തടിയുടെ അകത്തെല്ലാം നീണ്ട മാളങ്ങളായിരിക്കും. ഈ മാളത്തിനകത്താണ് തുരപ്പന്റെ ഇരിപ്പ്. ഇരിപ്പ് എന്നല്ല, തുരപ്പ് എന്നാണ് പറയേണ്ടത്. എന്തെന്നാൽ അത് ഒരിക്കലും വെറുതെ ഇരിക്കാറില്ല. സദാസമയവും തല തിരിച്ചുതിരിച്ചു തുരക്കുന്ന പണിയാണ്. ആശാരിമാർ മരത്തിൽ ദ്വാരമുണ്ടാക്കുവാനുപയോഗിക്കുന്ന തമിര (ഇതിന് ബർബ്ബ എന്നും പേരുണ്ട്. ഇത് എങ്ങനെ വന്നോ!) പോലെ തുരപ്പന്റെ തലയും മുച്ഛുള്ളതാണ്. തലകൊണ്ട് ചുരണ്ടിയെടുക്കുന്ന മരപ്പൊടിയെല്ലാം ഈ ജന്തു തിന്നുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നടുക്കിങ്ങനെ മരം തിന്നു ദഹിപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ പഞ്ഞംപിടിച്ച കാലത്തു് എന്തൊരു

കുപ്പൽതൂരപ്പൻ

അനുഗ്രഹമാകുമായിരുന്നു! പക്ഷേ, തൂരപ്പന്റെ ഭാഗ്യം മനുഷ്യനില്ല.

ഞാഞ്ഞൂലുപോലെയിരിക്കുന്ന ഈ ജന്തു വാസ്തവത്തിൽ ഒരുതരം കക്കയാണ്—ഒരുതരം കുഴലൻകക്ക. ഉടലിനെക്കാൾ എത്രയോ വലുതാണ് കുഴൽ. അതാണ് മാളത്തിനകത്തു നീണ്ടുകാണുന്നത്. ഉള്ളിലെ അറ്റം മാത്രമാണ് ഉടൽ. ഹനുമാൻ പണ്ട് വാലുകൊണ്ട് ഒരു വലിയ തൂണുണ്ടാക്കി അതിന്മേൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ച കഥ കേട്ടിട്ടില്ലേ? ഈ തൂരപ്പന്റെ കായ്ത്തിലും അതുപോലെയാണ് പറിയിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ശരീരത്തിൽ മുകാലേ അരയ്ക്കാൽ ഭാഗവും കുഴലാണ്. അരയ്ക്കാൽ ഭാഗംപോലുമില്ലാത്ത ഉടലിന്റെ ഇരുവശത്തും

ഓരോ ചെറിയ തോട്ടുണ്ട്. ചിത്രത്തിൽ കറുപ്പിച്ച കാണിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ തോടാണ്. ഇതിന്റെ ഉപയോഗമോ? അതാണ് ഏറ്റവും രസമുള്ള സംഗതി. തോട്ടുകൊണ്ടാണ് ഈ ജന്തു മരം തുരക്കുന്നത്. തേഞ്ഞുപോയാൽ നമ്മുടെ ഡാം വളരുന്നതുപോലെ അതു പിന്നെയും നീണ്ടുവരും. ഒരിക്കലും മുച്ചുകറയുകയുമില്ല.

ഈ തോട്ടുകളുടെ പിൻഭാഗത്തുനിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന കുഴലുകൾ രണ്ടും കൂടിച്ചേർന്നാണ് ഇരിക്കുന്നത്. തുമ്പുകൾ മാത്രമേ വേർതിരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നുള്ളൂ. അവ പുറത്തേക്കു നീട്ടി ഈ ജന്തുവും കുഴലൻകക്കയെപ്പോലെ ഉള്ളിലേക്ക് വെള്ളം കേറ്റിയിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ജലപ്രവാഹംകൊണ്ട് തീറ്റി പിടിക്കുക എന്ന ഉപയോഗമില്ല. ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനും മറുമാണ് അത് ഉപകരിക്കുന്നത്.

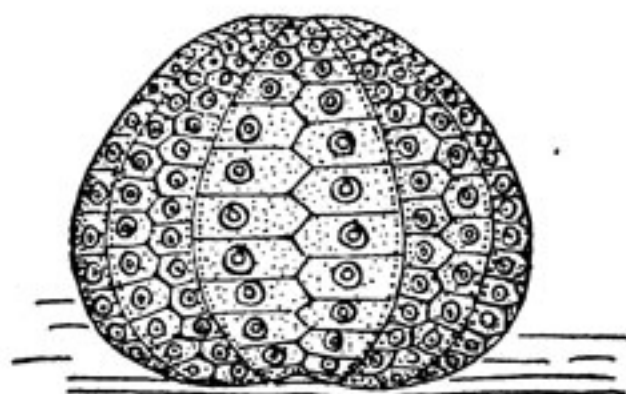
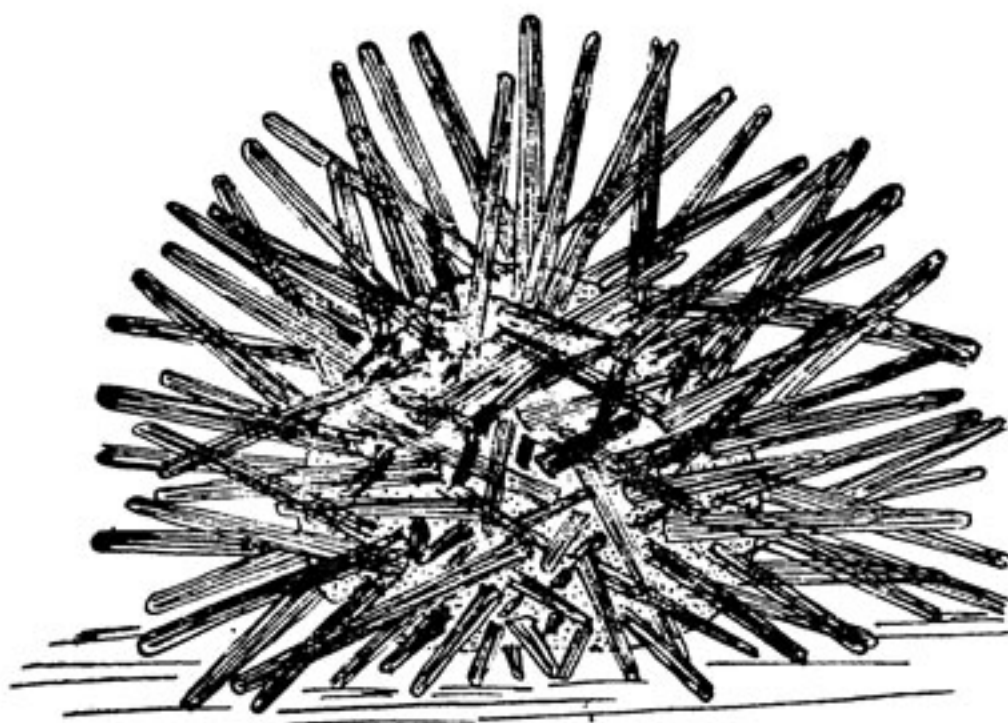
തുമ്പന്റെ മുട്ട വിരിഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന കുഞ്ഞിന്റെ പടമാണ് പ്രത്യേകം കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. അത് വളരെ വളരെ ചെറുതായി ഏറ്റുപമ്പരത്തിന്റെ ആകൃതിയിലിരിക്കും. കുറെനാൾ വെള്ളത്തിൽ നീന്തിനടന്ന ശേഷം ഈ കുഞ്ഞു് തക്കസ്ഥാനത്തു് പറ്റിപ്പിടിച്ച് രൂപംമാറി തുരന്നുതുടങ്ങുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് ഈ ജന്തു മുഖിലാതിരുന്ന വള്ളങ്ങളിലും മറ്റും കടന്നുകൂടുന്നത്. അല്ലാതെ തുമ്പൻതന്നെ നീക്കോലിയെപ്പോലെ വെള്ളത്തിലിറങ്ങി നീന്താറില്ല. കൊച്ചിത്തുമ്പുവത്തും മറ്റും ഈ ജന്തുവിനെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവം വളരെയുണ്ട്.

11. മുളളൻതേങ്ങ അല്ലെങ്കിൽ മുര

മുളളൻപന്നിയെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ട്; ഇല്ലേ? പക്ഷേ മുളളങ്ങെങ്കിലും അതൊരു പന്നിയല്ല. എലിയാണെന്നു പറയുന്നതായിരിക്കും കുറേക്കൂടി ശരി. അല്ലെങ്കിൽ ഒരുതരം പെരുച്ചാഴി എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുക. എന്നായാലും പന്നിയല്ല. മുളളൻതേങ്ങയുടെ കാര്യവും ഇതുപോലെയാണ്. അതു തേങ്ങയല്ല. തെങ്ങിനോടാകട്ടെ, മറേതെങ്കിലും വൃക്ഷത്തോടാകട്ടെ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. കടലിൽ വളരുന്ന ഒരു ജന്തുവാണതു്. അതിന്റെ പുറമെല്ലാം നീണ്ടു ബലമുള്ള മുളളകൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അകത്തു് തേങ്ങയുടെയോ, കുട്ടിമത്തങ്ങയുടെയോ ആകൃതിയുള്ള ഒരു തോടുമുണ്ട്. കന്യാകുമാരിയിൽ പോയാൽ മൂക്കുവസ്ത്രീകൾ ഈ തോടു് 'കടൽതേങ്ങ' എന്നു പറഞ്ഞു് വില്ലാൻ കൊണ്ടുനടക്കുന്നതു കാണാം. ഈ തോടാണ് പടത്തിൽ പ്രത്യേകം കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

കന്യാകുമാരിയിലെപ്പോലെ പാറക്കെട്ടുകളുള്ള കടലിലാണ് മുര എന്നു പറയുന്ന ഈ ജന്തു ജീവിക്കുന്നതു്. തിരയടിയേറുകൊണ്ട് പാറക്കിടയിൽ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഒരു ചെറിയ ചുവപ്പുകൂടി ചേർന്നു കറുപ്പുനിറമാണ്. മുളളകൾക്കു് മൂന്നും നാലും ഇഞ്ചു നീളം കാണാം. അതു് അടർത്തിയെടുത്തു് ഉണക്കിയാൽ സ്റ്റേററിന്മേൽ എഴുതാൻ കൊള്ളാം. മുര മുളളകൾ അനക്കുന്നതു കണ്ടാൽ കൗതുകം തോന്നും. പാറപ്പുറത്തോ വെള്ളത്തിലോ എന്തൊക്കെയോ എഴുതുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരിക്കാം.

വിശപ്പു സഹിക്കാതെ വരുമ്പോൾ മൂക്കുവക്കട്ടി

മുള്ളൻതേങ്ങ അല്ലെങ്കിൽ മുറ

കൾ മുള്ളൻതേങ്ങ ഉടച്ചു കടിക്കാറുണ്ട്. അറപ്പുതീർന്നാൽ അതിനും നല്ല രുചിയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നാണ് കരുതേണ്ടതു്. ഞാൻ ഒരിക്കൽ ഒരേണ്ണം ഉടച്ചുവാങ്ങുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, കടിച്ചു കടിച്ചില്ല എന്നായപ്പോൾ കടലി

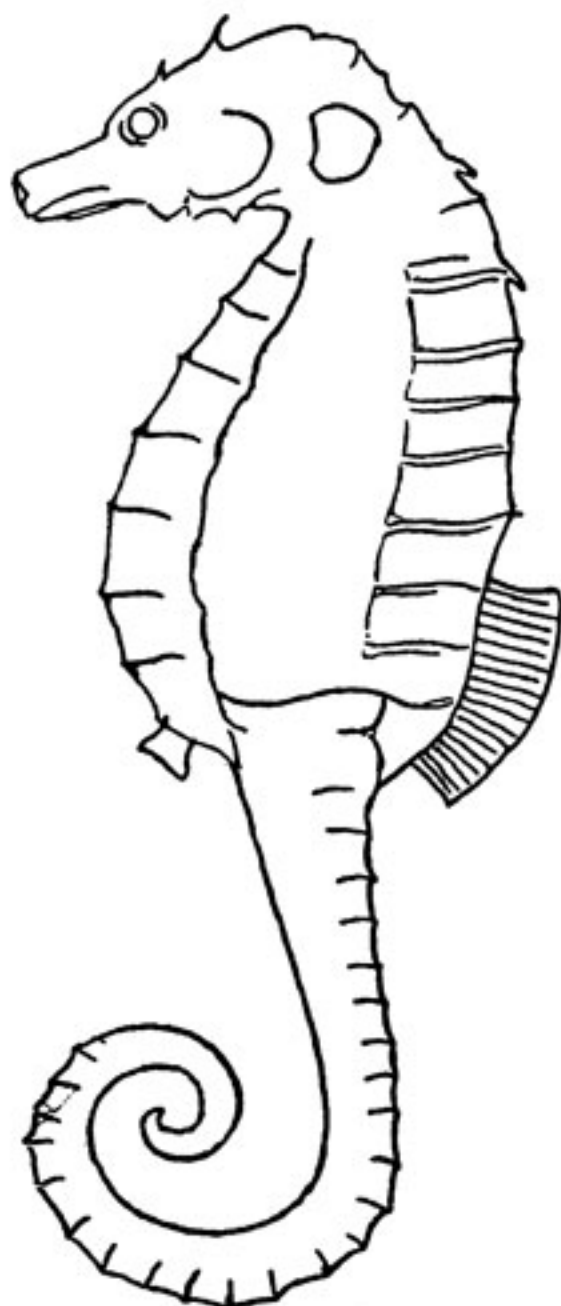
ലേക്കുതന്നെ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. സ്വാദുകേടുകൊണ്ടല്ല. എന്തോ ഒരു വെറുപ്പുതോന്നി.

മൂര, നക്ഷത്രം എന്നു പറയുന്ന ജന്തുവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഒരു ഉരുണ്ട രൂപമാണെന്നു പറയാം. നക്ഷത്രം എന്താണെന്ന് ഈ പുസ്തകത്തിൽ മറ്റൊരിടത്തു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. മൂരയ്ക്കു് നക്ഷത്രത്തെപ്പോലെ കൈകൾ ഇല്ലെന്നുള്ളതാണു് പ്രധാനമായ വ്യത്യാസം. നക്ഷത്രത്തിന്റെ കൈകൾ അഞ്ചും ചുരുങ്ങിച്ചുരുങ്ങി ശരീരത്തോടു് ഒട്ടിപ്പോയെന്നു വിചാരിക്കുക. ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചതിനുശേഷം ശരീരം ഒരു വീക്കുകൂടിചെയ്താൽ അതൊരു മൂരയാകും. ഈ ഉരുണ്ട ശരീരത്തിന്മേൽത്തന്നെയാണു് അതിന്റെ അല്ലിക്കാലുകൾ നില്ക്കുന്നതു്. അടിവശത്തുള്ള വായ്ക്കുകത്തു് പല്ലുകളുണ്ടു്. ഈ ജന്തുവും പാറപ്പറത്തു് പതുക്കെപ്പതുക്കെ നീങ്ങുന്നതു കാണാം. മുകൾവശത്തു് ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനത്തുള്ള ദ്വാരങ്ങളിലൂടെ ഇതിന്റെ ഉള്ളിലേക്കും കടൽവെള്ളം കടന്നുചെല്ലുന്നുണ്ടു്. ഇത്തരം ജന്തുക്കൾക്കെല്ലാം അതൊരു വലിയ ആവശ്യമാണു്.

മൂരകളെല്ലാം ഇതുപോലെ ഉരുണ്ടതല്ല. രാമേശ്വരത്തെയുംമറ്റും കടലിൽ കാണുന്നവയ്ക്കു് പല ആകൃതിവ്യത്യാസങ്ങളുമുണ്ടു്. ചിലതു് പരന്നു് അപ്പംപോലെയായിരിക്കും. മറ്റുചിലതിനു് ചക്കക്കുരുവിന്റെ ആകൃതിയാണു്. പക്ഷേ, അവയുടെയൊന്നും മുളളുകൾക്കു് കന്യാകുമാരിയിലെ മൂരയുടെ പുറത്തുള്ള സ്റ്റേററുപെൻസിലിന്റെ വണ്ണമില്ല. ചകരിനാരുപോലുള്ള മുളളുകൾ കൊണ്ടാണു് അവയുടെ ശരീരം മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അവ മിക്കപ്പോഴും കടലിലെ മണ്ണിൽ പുതഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു കാണാം.

12. കടൽക്കുതിര

എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞാലും കടൽക്കുതിര എന്ന പേര് ഈ ജന്തുവിനു വളരെ യോജിച്ചതാണ്. നോക്കുക, തലയുടെ വടിയും കഴുത്തിന്റെ വളവും. കുതിര

കടൽക്കുതിര

യുടെ മട്ടുതന്നെ. പക്ഷേ, കാലില്ല. വാലിനു വൃത്യാസവുമുണ്ട്. എന്നാലും നമുക്ക് ഇതിനെ കുതിര എന്നുതന്നെ വിളിക്കാം.

കടൽക്കുതിരയ്ക്കു നാലഞ്ച് ഇഞ്ചുവരെ നീളം കാണാം. കടൽച്ചെടികളുടെ ഇടയ്ക്കാണ് താമസം. നീണ്ട വാലു ചെടിക്കമ്പുകളിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് മേലോട്ടു നിവർന്നിരിക്കുന്നതു കാണാം. ചിലപ്പോൾ തലകീഴായി തൂങ്ങിക്കിടക്കുകയുംചെയ്യും. പിടിവിട്ടു നിവർത്തനെ നീന്തുവാനും കഴിവുണ്ട്. ഇതു പക്ഷേ, വളരെ പതുക്കെയാണ്. കഴുത്തിന്റെ ഇരുവശത്തും വിശദിപോലെ രണ്ട് അവയ

വണ്ടുണ്ട്. അവ അങ്ങനെ വിറച്ചുനില്ക്കുന്നത് കാണാം. മുതുകത്തുമുണ്ട് ഇത്തരം ഒരു അവസ്ഥ. ഈ വിശദീകരണം അവയെ വിറപ്പിക്കുന്ന മട്ടം കണ്ടാൽ നാം മത്സ്യങ്ങളെ ഓർമ്മിച്ചുപോകും. അവയിലാണല്ലോ ഇത്തരം 'ചിറകുകൾ' സാധാരണ കാണുന്നത്.

വാസ്തവത്തിൽ കടൽക്കുതിരയും ഒരു മീനാണ്. തലയ്ക്ക് കുതിരത്തലയുടെ ആകൃതിയുണ്ടെന്നുള്ളത് ഇതു പക്ഷേ, പുറംപൂച്ചാണ്. അകമെല്ലാം ശരിക്കും മീനിന്റെ ലക്ഷണംതന്നെ. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ പുറമേയും ഇതിന്റെ തെളിവു കാണാം. കഴുത്തിന്റെ തൊട്ടുമുൻപിലായി, തലയുടെ ഇരുവശത്തും വട്ടത്തിലുള്ള ഓരോ അടപ്പുണ്ട്. ഇതു രണ്ടും കൂടെയുള്ള തുറക്കുകയും അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കാണാം. ഇങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന പഴുതിലൂടെ വെള്ളവും പുറത്തേക്കു വരും. ഇതു മത്സ്യങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായമാണ്. വായിൽ വെള്ളം നിറച്ച് ഈ ദ്വാരങ്ങളിലൂടെ പുറത്തേക്കു വിടുക. ഈ ദ്വാരങ്ങൾക്കു തെക്കു എന്ന് പറയും. നാം ശ്വാസം എടുക്കുകയും വിടുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ മത്സ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഒരാവശ്യമാണിത്. ഇങ്ങനെ വെള്ളം കയറിയിറക്കിയില്ലെങ്കിൽ മീൻ ശ്വാസമുട്ടി ചത്തുപോകും. അതിന്റെ ശ്വാസം വെള്ളത്തിൽ അലിഞ്ഞാണു വരുന്നതെന്ന വ്യത്യാസമേയുള്ളൂ. വെള്ളത്തിൽനിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു കരയ്ക്കിട്ടാൽ, തെക്കു തുറക്കുമെങ്കിലും മീൻ ചത്തുപോകുന്നതിന്റെ കാരണം ഇതാണ്.

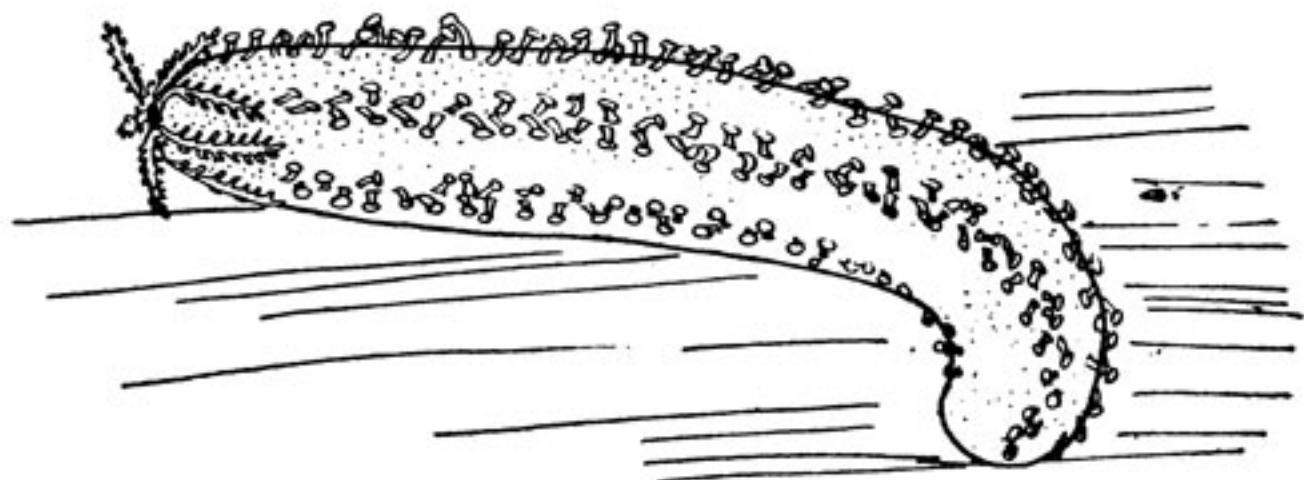
മത്സ്യങ്ങൾ മുട്ടയിടുകയാണല്ലോ പതിവ്. കുതിരക്കോലം കെട്ടിയ ഈ വിദ്യാന്റെ സ്വഭാവവും അതുതന്നെയാണ്. വെറും മീൻമുട്ടയാണെങ്കിലും നമുക്ക് അതിനെ കുതിരമുട്ടയെന്നു വിളിക്കാം. പെൺകുതിര

യാണു മുട്ടയിടുന്നതെങ്കിലും അതിനെ അടവെച്ചു വിരിച്ചെടുക്കേണ്ട ചുമതല ആണിന്റേതാണ്. അവന്റെ വാലിന്റെ ചുവട്ടിൽ അടിവശത്തായി ഒരു സഞ്ചികാണാം. ഇതു വേണ്ടപ്പോൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിവരുന്നുള്ളൂ. പെൺകുതിര അടുത്തുവന്ന് ഈ സഞ്ചികകത്തേക്കാണ് മുട്ടയിടുന്നത്. ചിലപ്പോൾ രണ്ടും മൂന്നും പെൺകുതിരകൾ ഒരേ ആൺസഞ്ചിതന്നെ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. മുട്ട നിറഞ്ഞാൽ സഞ്ചിയുടെ ദ്വാരം മൂടിപ്പോകും. മുഴച്ചുനില്ക്കുന്ന ഈ സഞ്ചിയുംകൊണ്ടാണ് ആൺകുതിരയുടെ പിന്നത്തെ ജീവിതം. കുറെനാൾ കഴിയുമ്പോൾ ഈ മുഴയുടെ ഉള്ളിൽക്കിടന്നു മുട്ടയെല്ലാം വിരിയും. വേണ്ടത്ര സ്ഥലമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് സഞ്ചികകത്തു കിടന്നു കുതിരക്കുട്ടികൾ വളരെ ബഹളമുണ്ടാക്കും. ഉന്തിയും തള്ളിയും ഇളകിയും മറിഞ്ഞും ഒടുവിൽ അവ അച്ഛന്റെ മുഴ പൊട്ടിക്കും. ചിലപ്പോൾ അച്ഛന്റെതന്നെ ചെടിക്കൊമ്പുകളിലും മറ്റും അമർത്തി കുഞ്ഞുങ്ങളെ സഞ്ചിയിൽനിന്നു പുറത്തുചാടിക്കാറുണ്ട്. പുറത്തു കടന്നാൽ പിന്നെ കുട്ടികുതിരകൾക്കു സുഖമാണ്. ഓരോന്നും ഓരോ വഴിക്കു പോയി തന്റെ പാട്ടുനോക്കുന്നു. കീറിയ സഞ്ചിയുടെ മുറികൂടി അച്ഛനും സുഖമായി കഴിയും.

13. കടൽവെള്ളരിക്ക

കണിവെണ്ണവാൻപോലും ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം അഴകേറിയ ഒരു വസ്തുവിന്റെ പേരാണ് വൃത്തി കെട്ട ഈ ജന്തുവിന് ഇട്ടിരിക്കുന്നത്. ചില ദിക്കിൽ അതിനെ കടലട്ട എന്നും വിളിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം സമ്മതിക്കണം. അതിന് ആകെക്കൂടി ഒരു നീളൻവെള്ളരിക്കയുടെ ആകൃതിയുണ്ട്. നിറം നല്ല കറുപ്പോ ഇളംകറുപ്പോ ആയിരിക്കും. അതായത് മുകൾ വശം. മണ്ണിൽ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന അടിവശം എപ്പോഴും വെളുപ്പാണ്. തൊട്ടുനോക്കിയാൽ എരുമത്തോലുപോലെ പരുപരുത്തിരിക്കും. നല്ല തെളിഞ്ഞ കടൽവെള്ളത്തിൽ ആരുടെയും ശല്യമില്ലാതെ കിടക്കുമ്പോൾ മൂന്നും പിന്നും തിരിച്ചറിയാൻ പ്രയാസമില്ല. മുൻപിലെ അറ്റത്തു സാമാന്യം വലുതായ ഒരു വായും അതിനു ചുറ്റുമായി പൂങ്കുലപോലുള്ള അല്ലികളും ഉണ്ട്.

ഈ ജന്തു നക്ഷത്രത്തിന്റെയും മൂരയുടെയും ചാച്ചയിൽ പെട്ടതാണ്. പക്ഷേ, ഇതിന്റെ ശരീരം അവ

കടൽവെള്ളരിക്ക

യുടേതുപോലെ ഉറപ്പുള്ളതല്ല. ഇതിന്റെ പുറത്തും വരി വരിയായി നില്ക്കുന്ന അല്ലിക്കാലുകളുണ്ട്. അവയുടെ സഹായത്താൽ ഈ ജന്തുവിനും നിരങ്ങിനടക്കാൻ സാധിക്കും. പക്ഷേ, സാധാരണയായി അത് എവിടെയെങ്കിലും മടിപിടിച്ചിട്ടെന്നപോലെ കിടക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ കടൽത്തീരത്ത് അവയെ ധാരാളമായി കാണാം. ആഴം കുറഞ്ഞു്, ചെളിയില്ലാതെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളാണു് അവയ്ക്കിഷ്ടം. വെള്ളത്തിൽ കിടക്കുന്നതുകണ്ടാൽ നമുക്കു കൈകൊണ്ടു തൊടുവാൻ തോന്നുകയില്ല. അഥവാ എടുത്താൽത്തന്നെയും അതു നമ്മെക്കൊണ്ടു് 'മെര!' എന്നു പറയിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ആദ്യമായി അതു് അകത്തുള്ള വെള്ളമെല്ലാം പുറത്തേക്കു ചീറ്റിപ്പായിക്കും. എന്നിട്ടും വിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അത്ഭുതകരമായ മറ്റൊരു വിദ്യ പ്രയോഗിക്കും. അതിന്റെ ശരീരം ആകെക്കൂടി ഒന്നു ചുളങ്ങുന്നതു കാണാം. അടുത്ത ക്ഷണത്തിൽ അതിന്റെ കൂടലും പണ്ടുവുമെല്ലാം പുറത്തുവരും. നൂലാമാലപോലെ നീണ്ടുകുരുങ്ങി, കഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞു്, ഇഴുകിപ്പിടിക്കുന്ന ഈ സാധനങ്ങൾ കാണുന്ന മാത്രയിൽത്തന്നെ അതിനെ നാം ആവോളം അകലത്തേക്കു് എറിയാതിരിക്കുകയില്ല. പിന്നെ എത്ര പ്രാവശ്യം കൈ കഴുകിയാലാണു തൃപ്തിവരുക! ഈ വിദ്യ നമ്മെ തോല്പിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതാണെന്നു ധരിക്കരുതു്. ഈ ജന്തുവിനു് ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള ഉപായമാണിതു്. ഉപദ്രവം സഹിക്കാതാകുമ്പോൾ അതു് ഈ വൃത്തികെട്ട വിദ്യ പ്രയോഗിക്കുന്നു. കൂടലു പഠിച്ചെടുത്തു കാണിച്ചാലും വാഴനാരാണെന്നു പറയുന്ന ചില കൂരഹൃദയന്മാരെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കും. മറ്റു മനുഷ്യരുടെനേക്കാണ് അവരിങ്ങ

നെ കണ്ണിൽച്ചോരയില്ലാതെ പെരുമാറുന്നതായി പറയാറുള്ളത്. കടലു പഠിച്ചുകാണിക്കാവുന്ന മനുഷ്യർ ഉണ്ടെന്ന് ഇതിന് അർത്ഥമില്ല. സഹിക്കുവയാതായിട്ട് അങ്ങനെ പറഞ്ഞുപോകുന്നു എന്നേയുള്ളൂ. ഏതായാലും ഇത്തരം ക്രൂരന്മാരുടെ കൈയിലാണ് കടൽവെള്ളരിക്ക കൊടുക്കേണ്ടത്. 'മതിയേ മതി' എന്നു സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ഓടാതിരിക്കുകയില്ല.

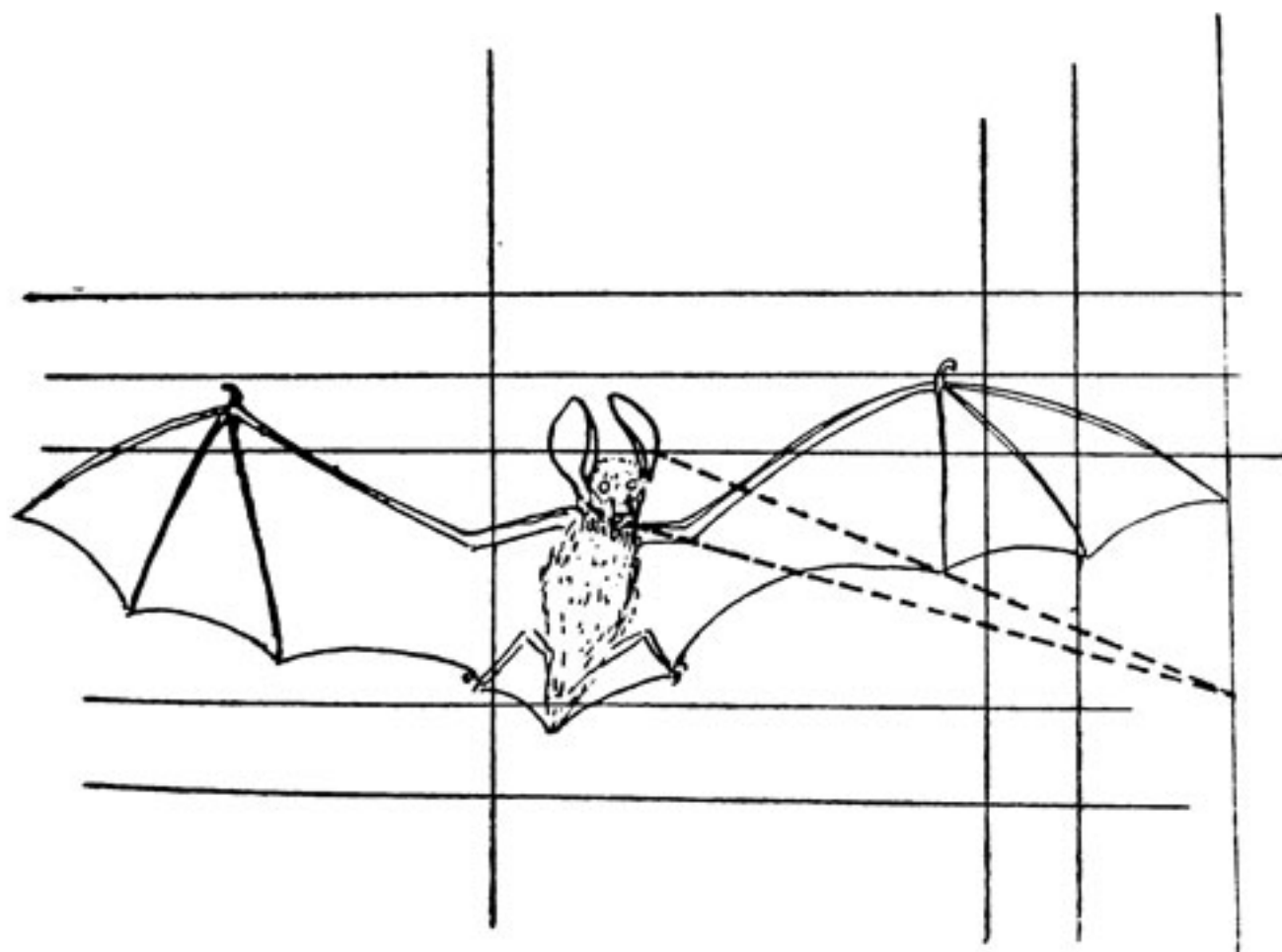
കടലു കളഞ്ഞ ഒരു ജന്തു പിന്നെയും ജീവിക്കുമോ എന്നു നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടുന്നുണ്ടാവും. തീർച്ചയായും ജീവിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഈ വിദ്യയ്ക്ക് അർത്ഥമില്ലല്ലോ. ചാകുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കടലുംകൂടി കളഞ്ഞിട്ടു വേണമെന്നില്ല. ശത്രുക്കളുടെ കൈയിൽ പെട്ട ചാകാതിരിക്കാനുള്ള ഉപായമാണിത്. ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടാൽ കുറച്ചുനാളത്തേക്ക് അല്പം അസൗകര്യമുണ്ടാകും. അതു കഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും കടലും അകത്തുള്ള മറവയ വണ്ടും പഴയപടി ഉണ്ടായിവരുകയും അതു സുഖമായി ജീവിതം തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചൈനയിലും ജപ്പാനിലും ഈ ജന്തുവിനെ തിന്നാറുണ്ട്. അതു വളരെ രുചിയുള്ള ആഹാരമായിട്ടാണ് അവിടെയുള്ളവർ കരുതുന്നത്. അവരുടെ ആവശ്യത്തിനായി ഈ ജന്തുവിനെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നു ധാരാളമായി ശേഖരിച്ച് ഉണക്കി അയച്ചുവന്നിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ യുദ്ധകാലത്ത് ഈ കച്ചവടം മുടങ്ങിപ്പോയി. വീണ്ടും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടാവും.

14. വാവൽ വഴിയറിയുന്നത്

പണ്ട് പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളുംകൂടി പോരടിച്ചപ്പോൾ രണ്ടു വശത്തും ചേരാൻ പോയ ഒരു വിദ്വാനില്ലേ? വാവൽ, വവാൽ, ആവൽ, കടവാതിൽ എന്നൊക്കെ പറയും. ചെറിയ ജാതിയെ നരിച്ചിറേണം വിളിക്കും. ഈ ജന്തുവിനെപ്പറ്റി രസകരമായ ഒരു കഥ പറയാം.

അതിനു് ഇതാണ് ഇഷ്ടം. പകലെല്ലാം കണ്ണടച്ചു് ഇതട്ടാക്കുകയാണു പതിവു്. ചിലജാതി വാവലു

വാവൽ വഴിയറിയുന്നത്

കൾ ഭ്രമിക്കടിയിലുള്ള വലിയ ഗുഹകളിലാണ് പകൽ സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. സന്ധ്യ മയങ്ങുമ്പോൾ പറന്നു പുറത്തു കടക്കും. ചിലപ്പോൾ ഒരൊറ്റ ഗുഹയിൽ നിന്നു ലക്ഷക്കണക്കിനാണ് ഇവ പുറത്തുവരുന്നത്, മഴപ്പാറുകളെപ്പോലെ.

വാവലിനു കണ്ണുകാണുകയില്ലെന്നു പറയാറുണ്ട്. ഇതബദ്ധമാണ്. പക്ഷേ, എത്ര നല്ല കണ്ണായാലും ഗുഹക്കുള്ളിൽ കൂരിരുട്ടിൽ അതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. വെളിച്ചമില്ലെങ്കിൽ കണ്ണുകൊണ്ട് ഉപയോഗമില്ല. എന്നാലും ഈ ജന്തുക്കൾ അതിനുള്ളിലൊക്കെ സുഖമായി പറന്നുനടക്കാറുണ്ട്. ഒരാപത്തും പറാറില്ല. അങ്ങമിങ്ങും ചെന്നു മുട്ടി മുറിവും ചതവും ഏല്ക്കാറില്ല. ഇതെങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു എന്ന് അറിയാൻവേണ്ടി ഒരാൾ ഒരിക്കൽ ഒരു വിദ്യ ചെയ്തു. കുറെ വാവലുകളെ പിടിച്ച്, അവയുടെ കണ്ണെല്ലാം നല്ലപോലെ മറച്ചുകെട്ടി, നെടുങ്കെയും കുറുകെയും ധാരാളം കമ്പികളുള്ള ഒരു മുറിക്കെത്തു കടത്തിവിട്ടു. അവയ്ക്ക് ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടായില്ല. കമ്പിയിലെങ്ങും തൊട്ടുകപോലും ചെയ്യാതെ അവ യഥേഷ്ടം പറന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ കണ്ണിന്റെ സഹായംകൊണ്ടല്ല ഇതു സാധിക്കുന്നതെന്നു തെളിഞ്ഞു. അടുത്തതായി അവയുടെ ചെവി അടച്ചു നോക്കി. (ഇടയ്ക്കൊന്നു പറയട്ടെ, വാവലുകൾക്കെല്ലാം വലിയ ചെവിയുണ്ട്. അവയുടെ ഒരു പ്രത്യേകലക്ഷണമാണിത്.) ഇങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ കാര്യം കഴപ്പത്തിലായി. അവയ്ക്ക് പറക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായി. ഉന്തിത്തള്ളി വിട്ടാൽപ്പോലും പറക്കാതെ പതങ്ങിത്തുടങ്ങി. അഥവാ പേടിച്ചുപേടിച്ചു പറക്കാൻ മുതിർന്നാൽ കമ്പികളിൽ കുരുങ്ങി അപകടത്തിലാകുമെന്നുള്ളതും തീർച്ചയായി.

അപ്പോൾ ചെവിയിലാണു വാവലിന്റെ വിദ്യയിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമായല്ലോ. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം: വാവൽ പറക്കുമ്പോൾ ശബ്ദമൊന്നും പുറപ്പെടുവിച്ചുകേൾക്കാറില്ല. ശബ്ദമുണ്ടാകാത്ത നിജ്ജീവവസ്തുക്കളുടെ ഇടത്തുകൂടിയാണ് അവ പറന്നുനടക്കുന്നതും. ഇതിന്റെ രഹസ്യം എന്തെന്നു പറയാം.

വാസ്തവത്തിൽ ഈ ജന്തുക്കൾ പറക്കുന്ന സമയത്ത് ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ട്. നാം അതു കേൾക്കുന്നില്ലെന്നേയുള്ളൂ. നമുക്കു കേൾക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം പതുക്കെയുള്ള ശബ്ദം ഉള്ളതുപോലെ, നമുക്ക് കേൾക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ഉറക്കെയുള്ള ശബ്ദവുമുണ്ട്. ഈ രണ്ടാമത്തെ ജാതി ശബ്ദമാണ് വാവലുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ചെവിക്കൊണ്ടു കേൾക്കുവാൻ കഴിവില്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ യന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ട് ഈ ശബ്ദത്തെ 'കണ്ടു'പിടിക്കുവാൻ കഴിയും. നാം കേട്ടില്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ യന്ത്രങ്ങൾ കേൾക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള യന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു പരിശോധിച്ചപ്പോഴാണ്, വാവലുകൾ പറക്കുമ്പോൾ ഉറക്കെയുള്ള ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായത്. അവയ്ക്ക് ഈ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ മാത്രമല്ല കേൾക്കാനും കഴിവുണ്ട്. ഈ ശബ്ദം വസ്തുക്കളിൽ തട്ടുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന മാറ്റാലി കേട്ടാണ് അവ തടസ്സങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. കഴുയില്ലാത്ത മനുഷ്യർ വടികൊണ്ട് തട്ടിത്തട്ടി നടക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. അതിന്റെ ഉദ്ദേശം ഇതുതന്നെയാണ്. കണ്ടറിയാൻ കഴിയാത്തത് കേട്ടറിയുക.

വാവലിന്റെ വൻചെവികളുള്ള പ്രാധാന്യം ഇതാണ്. അത് അടച്ചു മുടിക്കളഞ്ഞാൽ അവയ്ക്ക് വഴിയറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. വസ്തുക്കളുടെ സ്ഥാനവും ദൂരവും

‘കേട്ട’ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ അവ വിരുതരാണ്. അതു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആലോചിക്കുകയും കണക്കുകൂട്ടുകയും ഒന്നും വേണ്ട. നാം കണ്ണിന്റെ സഹായത്തോടെ തന്ത്രങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നതുപോലെ, അവിചാരികമായിട്ടെ സഹായത്തോടെ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ അറിഞ്ഞു ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നു. രണ്ടും താനേ ഉണ്ടാകുന്ന ചേഷ്ടകളാണ്.

ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു വിദ്യ ഇന്ന് വിമാനസഞ്ചാരത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. മുടൽമഞ്ഞിൽ അകപ്പെടുന്ന വിമാനത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് താവളങ്ങളും മറ്റും നോക്കിക്കാണുവാൻ സാധ്യമല്ല. അപ്പോൾ വാവൽ വഴിയറിയുന്നതുപോലെ നല്ല വേഗമുള്ള ഒരു തരം ശക്തി പുറപ്പെടുവിച്ച് അതു വസ്തുക്കളിൽ ചെന്നു തട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന മാറ്റാലി ശ്രദ്ധിച്ച് വഴി മനസ്സിലാക്കുവാൻ വൈമാനികന്മാർ കഴിയുന്നു. നോക്കത്താൽ അകലത്തിൽനിന്നുപോലും ഇത്തരം മാറ്റാലികൾ ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതു വലിയ ഒരു ഗ്രഹമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കരകാണാതെ ഉഴലുന്ന വൈമാനികന് തന്റെ യന്ത്രത്തിന്റെ സഹായത്താൽ കര എവിടെയാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാം. കരയ്ക്കു നില്ക്കുന്നവർക്കു വേണമെങ്കിൽ ഇത്തരം യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ വിമാനങ്ങൾ വല്ലതും വരുന്നുണ്ടോ എന്നും മനസ്സിലാക്കാം. വിമാനത്തിൽ കയറിച്ചെന്നു അന്ത്യരൂപതലയിൽ ബോംബിട്ടുവാൻ ലാക്കനോക്സിമിരിക്കുന്നവർക്ക് ഇതൊരു ശല്യമാണ്. ഇങ്ങനെയാണ് രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ ലണ്ടൻ നഗരത്തെ ബോംബിട്ടു നശിപ്പിക്കുവാൻ വന്ന ജർമ്മൻകാരെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തോല്പിച്ചത്.

പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ-II

ഡോ. കെ. ഭാസ്കരൻനായർ

അതുതകരമായ എന്തെന്തു രൂപങ്ങളിലാണ് ഈ ലോകത്തു ജീവൻ കടികൊള്ളുന്നതെന്ന വസ്തുത നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിക്കാൻ പോന്നതാണ്. കടലിലും കരയിലുമായി എത്രയോതരം വിചിത്ര ജീവികളുണ്ട്! കടലിലെ നക്ഷത്രം എന്ന ജീവിയുടെ കാര്യംതന്നെ എടുക്കാം: കടലിൽനിന്നു കരയ്ക്കടുത്തിട്ടാൽ ചത്തുപോകുന്നതാണ്. തല, വാലു, കാലു തുടങ്ങിയ അവയവങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത 'പറങ്കിപ്പടക്കപ്പൽ' എന്ന വിചിത്രജീവിയും മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ്. കടലിലെ മഷിക്കുപ്പി, ഒട്ടകപ്പക്ഷി, കടൽപേന, കടൽചൊറി, മുനിഞ്ഞു, കപ്പൽതുരപ്പൻ, മുളളന്തേങ്ങ, കടൽവെള്ളരിക്ക തുടങ്ങിയ ജീവികളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണങ്ങൾ നമ്മിൽ അതുതവും ജിജ്ഞാസയും ഉളവാക്കും. ശാസ്ത്രീയമായ വിവരങ്ങൾ തികച്ചും ലളിതമായ ഭാഷയിൽ പ്രതിപാദിക്കുകയാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും പ്രയോജനപ്രദമാണ് ഈ 'പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ'.

വില 1.50

നാഷണൽ ബുക്സ്സ്റ്റാൾ